

ภาคผนวก

ที่

ศาลฎีกา

ถนนราชดำเนินใน

กทม. ๑๐๒๐๐

๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๕

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์ในการแจกแบบสอบถามเพื่อเป็นข้อมูลในการทำวิทยานิพนธ์
เรียน ศาสตราจารย์ ดร. ชีระ ศรีธรรมรักษ์ ผู้อำนวยการบัณฑิตศึกษาสาขานิติศาสตร์

เนื่องจากดิฉันกำลังทำวิจัยเพื่อเป็นวิทยานิพนธ์ชั้นปริญญานิติศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตในหัวข้อเรื่อง “การดำเนินคดีพาณิชย์ที่มีประสิทธิภาพในประเทศไทย” (Efficient Commercial Litigation in Thailand) โดยมีท่านอาจารย์ ดร. พิรพันธุ์ พาลุสุข เป็นประธานกรรมการสอบ เพื่อให้การวิจัยเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ มีความละเอียดรอบคอบ และเป็นประโยชน์ต่อวิชาชีพกฎหมายและสังคมโดยรวมอย่างสูงสุด ดิฉันจึงได้จัดทำแบบสอบถามข้อมูลเพื่อประกอบการวิจัย (Questionnaire) ตามที่ได้ส่งมาด้วยนี้เพื่อขออนุญาตและขอความอนุเคราะห์ในการแจกแบบสอบถามดังกล่าวแก่นักศึกษาในวิชากฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่งเปรียบเทียบ ชั้นปริญญานิติศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต ซึ่งสอนโดยศาสตราจารย์สมชัย ทรัพย์วัฒน์ และนายวิชัย อริยะนันทกะ ทั้งนี้ โดยได้รับอนุญาตจากอาจารย์ผู้สอนแล้ว

ดิฉันหวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความกรุณาจากท่านอาจารย์เหมือนเช่นเคย และขอขอบพระคุณในความกรุณามา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(นางสาวสุตริก สุขสว่าง)

นิติกรศาลฎีกา

นักศึกษาผู้ทำวิทยานิพนธ์

ภาคผนวก ข

เอกสารสรุปความเห็นการสัมมนาเกี่ยวกับการปรับปรุงกฎหมายพาณิชย์และวิธีพิจารณาคดีพาณิชย์¹

คณะอนุกรรมการดำเนินการจัดทำข้อเสนอการแยกคดีพาณิชย์ออกจากคดีแพ่งได้ดำเนินการสัมมนารับฟังความคิดเห็นจากบุคคลที่เกี่ยวข้องทั้งสภาอุตสาหกรรม สภาหอการค้าไทย และสภานายความ รวมทั้งสิ้น 5 ครั้ง โดยสรุปแยกประเด็นความคิดเห็นได้ดังนี้

ประเด็นตามร่างฯ	สภาอุตสาหกรรม	สภาหอการค้าแห่งประเทศไทย	สภานายความ
1. การจัดตั้งศาล	ไม่ควรใช้ชื่อศาลทรัพย์สินทางปัญญา ควรแยกใช้ชื่อศาลพาณิชย์	เห็นควรให้ใช้ชื่อ “ศาลทรัพย์สินทางปัญญาและพาณิชย์”	ชื่อศาลไม่เหมาะสมเนื่องจากคำว่า “ทรัพย์สินทางปัญญา” เป็นกฎหมายเฉพาะ แต่คำว่า “พาณิชย์” เป็นกฎหมายทั่วไป
2. ผู้พิพากษาในศาล	- ความรู้ความชำนาญของผู้พิพากษา - ระบบผู้พิพากษาสมทบอาจมีปัญหาเรื่องผลประโยชน์ขัดแย้งกัน	- ควรมีผู้พิพากษาสมทบทุกคดี - ควรมีองค์คณะผู้พิพากษาสองท่าน	ระบบการโยกย้ายผู้พิพากษาในปัจจุบันไม่เอื้อต่อการสร้างความชำนาญพิเศษ เนื่องจากในศาลอุทธรณ์ไม่มีระบบศาลอุทธรณ์
3. ประเภทคดีที่อยู่ในอำนาจศาล	มาตรา 22 “ธุรกรรมทางพาณิชย์ในประเทศได้แก่” คำว่า “ได้แก่” ควรใช้คำว่า “รวมถึง”	เห็นด้วยกับร่างฯ	- ในมาตรา 22 ไม่ควรใช้คำว่า “คดีแพ่ง” แต่ให้ใช้คำว่า “คดีพาณิชย์” แทน - กรณีธุรกรรมทางการค้าระหว่างประเทศควรบัญญัติให้ชัดเจนว่า

¹ เอกสารประกอบการประชุมคณะอนุกรรมการพิจารณาเรื่องเสนอคณะกรรมการบริหารศาลยุติธรรม เรื่อง การพิจารณาร่างพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลทรัพย์สินทางปัญญาและพาณิชย์

	เพื่อเปิดโอกาสให้มีการตีความได้กว้างขึ้น • ในมาตรา 22 คำว่า “กฎหมายอื่นบัญญัติไว้” น่าจะใช้คำว่า “กฎหมายอื่นกำหนด”		รวมถึงการกู้เงินระหว่างประเทศด้วย
4. การชี้ขาดอำนาจศาล	• ควรให้ประธานศาลฎีกา มอบอำนาจให้ชี้ขาดได้เพื่อลดภาระของประธานศาลฎีกา	• เห็นด้วยกับร่างฯ	• การกำหนดให้ได้แย้งได้ก่อนสืบพยานเท่านั้น อาจทำให้ข้อมูลที่รับอาจไม่เพียงพอต่อการพิจารณาของประธานศาลฎีกา
5. การอุทธรณ์	• ควรอุทธรณ์ไปยังศาลอุทธรณ์ โดยอาจให้มีการจัดตั้งศาลอุทธรณ์คดีชั้นอุทธรณ์พิเศษ และให้คดีส่วนใหญ่ถึงที่สุด在这一ชั้น • ควรให้ผู้พิพากษาได้เลื่อนตำแหน่งและสามารถทำงานในศาลเดิมต่อไปได้เพื่อรักษาความเชี่ยวชาญเฉพาะด้านไว้	• เห็นด้วยกับร่างฯ แต่เป็นห่วงเรื่องความต่อเนื่องของผู้พิพากษาที่ช่วงชั้นอุทธรณ์จะไม่ได้พิจารณาคดีพินิจจะทำความรู้ความชำนาญลดลง	• ควรนำระบบ 2 ชั้นศาลมาใช้บังคับ กล่าวคือให้คดีถึงที่สุด在这一ชั้นศาลอุทธรณ์โดยจัดตั้งศาลอุทธรณ์คดีชั้นอุทธรณ์พิเศษ และให้ฎีกาได้เฉพาะปัญหาข้อกฎหมายที่สำคัญเท่านั้น

6. ระบบการไต่ถาม เกลี้ย	• ค ว ร ใ ห้ บุคคลภายนอก เป็นผู้ไต่ถาม เกลี้ย เพื่อประหยัดเวลา ของผู้พิพากษา เพื่อประโยชน์ใน ด้านการเข้าใจถึง ข้อพิพาททาง การค้าพาณิชย์ได้ อย่างแท้จริงและ จะทำให้การไต่ถาม เกลี้ยมีโอกาส ปร ะ ส บ ความสำเร็จได้มาก ขึ้น	• เห็นด้วยกับร่างฯ	• ควรสอบถามคู่ความ ตั้งแต่เริ่มต้นว่าจะเจรจา ตกลงกันหรือไม่และควร เปิดโอกาสให้คู่ความ เสร็จจากตกลงกันได้ ตลอดเวลา • ควรหาวิธีการที่จะให้ บั ง คั บ ต าม ส ัญ ญา ประนีประนอมยอมความ โดยไม่ต้องฟ้องคดี หรือ หากมีการฟ้องคดีก็ให้ทำ ได้อย่างสะดวกรวดเร็ว เช่น ฟ้องคดีด้วยวาจา
7. ระยะเวลาในการ พิจารณาคดี	• ผู้ประกอบธุรกิจ ต้องการ การ พิจารณาคดีที่ รวดเร็ว และมีการ เสนอให้ศาล สามารถกำหนดค่า ฤชาธรรมเนียมเชิง ลงโทษแก่คู่ความ ที่ดำเนินคดีโดยไม่สุจริต	• เห็นด้วยกับร่างฯ	• การกำหนดกรอบ ระยะเวลา ไม่ควรกำหนด ไว้ในกฎหมายแต่ควร กำหนดไว้ในการบริหาร จัดการภายในของศาล • การกำหนดกรอบ ระยะเวลาไว้ในกฎหมาย จะมีผลดีมากกว่า เพราะ จะทำให้คู่ความทราบว่า คดีของตนจะสิ้นสุด เมื่อใด • การกำหนดกรอบเวลา ไว้จะก่อให้เกิดปัญหา กับ คดีที่มีความยุ่งยาก ซับซ้อนมาก อาจ

			ก่อให้เกิดปัญหากับความยุติธรรม ดังนั้นจึงไม่ควรกำหนดเป็นเวลาแน่นอน
8. ค่าธรรมเนียม	• ควรมีเพดานสูงสุด • ควรกำหนดเรื่องค่าใช้จ่ายในการฟ้องคดีไว้ให้ชัดเจน เพื่อให้ผู้ที่ฟ้องคดีคิดให้รอบคอบก่อนที่จะนำคดีมาฟ้องศาล ซึ่งจะ ทำให้คดีในศาลลดลง • การกำหนดค่าธรรมเนียมศาลสูงเกินไป ผู้เสียหายอาจเป็นเจ้าหน้าที่ชนคดีแล้วลูกหนี้ไม่มีทรัพย์สินที่จะบังคับคดี	• ค่าขึ้นศาล ควรคงฐานเดิมตามตารางท้ายประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง เพราะจะมีความแตกต่างกันระหว่างผู้ประกอบการกับเอกชนทั่วไป ทำให้ผู้ประกอบการไม่ได้รับความเป็นธรรม • ค่าทนายความ ควรคงไว้ตามเดิม ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่งคือ ร้อยละ 5	• ค่าขึ้นศาล เห็นด้วยเนื่องจากปัจจุบันค่าของเงินได้เปลี่ยนแปลง แต่ในท้ายที่สุดผู้จะต้องรับผิดชอบในค่าธรรมเนียมก็คือฝ่ายที่แพ้คดี จึงเป็นการเพิ่มภาระที่มากเกินไป • ค่าทนายความ ไม่ควรจำกัดไว้ที่ร้อยละ 10 ของทุนทรัพย์ แต่ควรให้เป็นดุลยพินิจของศาลที่จะกำหนดตามความเหมาะสม • ควรกำหนดขั้นต่ำ
9. การบังคับคดีตามคำพิพากษาหรือคำสั่งของศาล	• ให้ข้อสังเกตในการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าพนักงานบังคับคดีในบางกรณีที่ไม่ยอมบังคับคดีให้แก่เจ้าหน้าที่อื่นสำหรับทรัพย์สินที่ติดจำนอง	• เห็นด้วยกับร่างฯ	• ควรแก้ไปถึงคดีแพ่งด้วย • การบังคับคดีตามคำพิพากษาของศาลต่างประเทศไม่ควรเขียนไว้ว่าประเทศไทยไม่ได้เป็นภาคีอีกทั้งศาลต่างประเทศมักจะกำหนด

	อยู่กับธนาคาร โดยอ้างว่าถูกหนี้ ยังไม่ผิดนัดชำระ หนี้ต่อธนาคาร		ค่าเสียหายในเชิงลงทุน ซึ่งค่าเสียหายจะสูงมากจน ผู้ประกอบการพาณิชย์ไม่ สามารถชำระได้
--	---	--	--

ภาคผนวก ค

ตารางแบบสอบถามคำนวณเป็นร้อยละได้ดังนี้

แบบสอบถาม	ร้อยละ	หมายเหตุ
1. ในกรณีที่เกิดปัญหาข้อพิพาททางการค้าพาณิชย์ขึ้น ท่านเห็นว่าในปัจจุบันมีระบบที่เอื้ออำนวยต่อการเจรจาจับข้อพิพาทกันได้เพียงพอหรือไม่ * สามารถเจรจากันได้เองไม่จำเป็นต้องมีผู้ช่วยไกล่เกลี่ย 1.53 * มีสมาคมหรือองค์กรเอกชนช่วยไกล่เกลี่ยอยู่พอสมควรแล้ว 7.69 * ควรมีระบบองค์กรที่น่าเชื่อถือเพิ่มขึ้นเพื่อช่วยไกล่เกลี่ยและทำให้เกิดสภาพบังคับได้อย่างรวดเร็วและมีประสิทธิภาพ 90.76		
2. ระบบการพิจารณาพิพากษาคดีพาณิชย์ในศาลปัจจุบัน ท่านเห็นว่ามีประสิทธิภาพเพียงพอแล้วหรือไม่ * ระบบปัจจุบันก็ดีพอสมควรแล้ว 4.61 * ยังมีปัญหาเพราะศาลต้องพิจารณาคดีหลายประเภทปนกัน และมีคดีมากทำให้ต้องพิจารณาคดีเรียงลำดับและต้องรอนานไม่รวดเร็วเพียงพอสำหรับคดีพาณิชย์ 49.23 * ยังมีปัญหาความรู้ความเข้าใจในเรื่องพาณิชย์ของบุคลากรในกระบวนการยุติธรรมทุกฝ่ายทำให้มีความล่าช้าและขาดประสิทธิภาพ 49.23		ในข้อนี้ให้ผู้ตอบแบบสอบถามเลือกตอบได้มากกว่า 1 ข้อ
3. ท่านเห็นว่า ศาลควรนำประเพณีทางการค้าหรือแนวปฏิบัติทางพาณิชย์ระหว่างคู่กรณี (Trade Customs and Trade Practices) มาใช้พิจารณาพิพากษาคดีพาณิชย์ * ควร 100		

* ไม่ควร * อื่นๆ (ระบุ)		
4. ท่านเห็นว่าการพิจารณาพิพากษาคดีโดยแยกคดีพยานชี้ออกจากคดีแพ่งจะเกิดประสิทธิภาพได้ดียิ่งขึ้นโดยวิธีใด * จัดตั้งศาลพยานชี้ขึ้นใหม่โดยแยกต่างหากจากคดีแพ่ง * กำหนดให้ศาลล้มละลายมีอำนาจพิจารณาพิพากษาคดีพยานชี้ด้วย * กำหนดให้ศาลทรัพย์สินทางปัญญาและการค้าระหว่างประเทศมีอำนาจพิจารณาพิพากษาคดีพยานชี้ด้วย * จัดตั้งแผนกคดีพยานชี้ในศาลแพ่งและศาลจังหวัดทั่วประเทศ * อื่นๆ (ระบุ)	47.69 3.07 43.07 43.07	ในข้อนี้ให้ผู้ตอบแบบสอบถามเลือกตอบได้มากกว่า 1 ข้อ
5. ท่านเห็นว่าการกำหนดให้ศาลพยานชี้มีอำนาจพิจารณาพิพากษาคดีเฉพาะกรณีที่คู่ความเป็นนิติบุคคลซึ่งประกอบธุรกิจพยานชี้มีความเหมาะสมหรือไม่ * เหมาะสม * ไม่เหมาะสม * อื่นๆ	43.07 56.92	
6. ท่านเห็นว่าในการพิจารณาพิพากษาคดีพยานชี้ ผู้พิพากษาควรเป็น * ผู้พิพากษาศาลยุติธรรมเท่านั้น * ผู้พิพากษาศาลยุติธรรมและผู้พิพากษาสมทบ * อื่นๆ	22.15 78.46	

7. ท่านเห็นว่าการพิจารณาพิพากษาคดีพาณิชย์ ควรต้องมีผู้พิพากษาสมทบทุกคดีหรือไม่ * ต้องมีผู้พิพากษาศาลยุติธรรมและผู้พิพากษาสมทบทุกคดี * มีผู้พิพากษาสมทบบางคดีเท่านั้น * อื่นๆ (ระบุ)	27.69 72.30	
8. ท่านเห็นว่ามีเมื่อมีการอุทธรณ์คดีพาณิชย์ ควรเป็นในระบบอย่างไร * ใช้ระบบอุทธรณ์โดยตรงต่อศาลฎีกา โดยจำกัดทุนทรัพย์ในการอุทธรณ์ * ใช้ระบบอุทธรณ์โดยตรงต่อศาลฎีกา โดยให้ประธานศาลฎีกาออกระเบียบไม่รับอุทธรณ์คดีบางประเภทได้ เช่น กรณีอุทธรณ์ข้อเท็จจริงหรือข้อกฎหมายที่ไม่เป็นสาระอันควรได้รับการวินิจฉัย * ใช้ระบบจัดให้มีศาลอุทธรณ์คดีพาณิชย์ และให้อุทธรณ์ไปยังศาลนี้ โดยให้คดีเกือบทั้งหมดยุติที่ศาลนี้ คงฎีกาได้เฉพาะข้อกฎหมายที่ศาลฎีกาเห็นว่าสำคัญจริงๆ และอนุญาตให้ฎีกาได้เท่านั้น * อื่นๆ (ระบุ)	16.92 49.23 33.84	
9. ท่านเห็นว่าการพิจารณาพิพากษาคดีพาณิชย์ควรกำหนดระยะเวลาการพิจารณาคดีให้เสร็จไปอย่างไรหรือไม่ * ไม่จำเป็นต้องกำหนด * กำหนดเพียงว่า ให้การพิจารณาพิพากษาคดีพาณิชย์ต้องเป็นไปโดยรวดเร็วและต่อเนื่อง * กำหนดให้ชัดเจนว่าศาลพาณิชย์ก็ดี ศาลฎีกาก็ดีต้องพิจารณาพิพากษาคดีให้แล้วเสร็จภายในระยะเวลาที่กฎหมายกำหนด เช่น ศาลละ 1 ปี หรือ 2 ปี เป็นต้น * อื่นๆ (ระบุ)	7.69 44.61 49.23	

10. ท่านเห็นว่าค่าฤชาธรรมเนียมในศาลพาณิชย์ควรกำหนดในอัตราอย่างไร * กำหนดค่าขึ้นศาลเช่นเดียวกับคดีแพ่งที่ใช้กันในปัจจุบัน คือ ร้อยละ 2.5 แต่ไม่เกิน 200,000 บาท * ยกเลิกเพดานชั้นสูงที่ว่าไม่เกิน 200,000 บาท แต่กำหนดอัตราร้อยละให้น้อยลงและยังทุนทรัพย์มากก็ยิ่งใช้อัตราต่ำ (อัตราคดอย) * กำหนดเป็นอัตราก้าวหน้า โดยไม่มีค่าขึ้นศาลชั้นสูง * อื่นๆ (ระบุ)	24.61 18.46 53.84	
11. วิชาชีพกฎหมายทนายความที่ต่างแตกต่างกันคู่ความในศาล กับวิชาชีพกฎหมายที่ปรึกษากฎหมายสมควรได้รับค่าตอบแทนที่ (สมมติว่าความรู้ความสามารถเท่าเทียมกัน) * เท่าเทียมกัน * ทนายความควรได้มากกว่าเพราะการว่าความเป็นความเชี่ยวชาญพิเศษ * ที่ปรึกษากฎหมายควรได้มากกว่าเพราะเป็นความเชี่ยวชาญพิเศษ * อื่นๆ	40 53.84 6.15	
12. สภาพทนายความควรออกเกณฑ์อัตราค่าตอบแทนของทนายความที่เป็นมาตรฐานกลางหรือไม่ * ไม่สมควร ควรให้เป็นการตัดสินใจของกลไกตลาด * สมควรเพื่อการคุ้มครองผู้บริโภค * อื่นๆ	55.38 45.23	

ภาคผนวก ง

บันทึกหลักการและเหตุผล

ประกอบร่างพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลทรัพย์สินทางปัญญาและพาณิชย์

และวิธีพิจารณาคดีทรัพย์สินทางปัญญาและพาณิชย์ พ.ศ.

หลักการ

เปลี่ยนสถานะศาลทรัพย์สินทางปัญญาและการค้าระหว่างประเทศให้เป็นศาลทรัพย์สินทางปัญญาและพาณิชย์

เหตุผล

โดยที่ในปัจจุบันคดีเกี่ยวกับธุรกรรมทางพาณิชย์ในประเทศยังคงต้องฟ้องร้องและดำเนินคดีกันในศาลที่มีอำนาจพิจารณาพิพากษาคดีแพ่งสามัญ การพิจารณา พิพากษา อุทธรณ์ ฎีกา และบังคับคดียังต้องดำเนินไปตามกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่งเช่นเดียวกับคดีแพ่ง ซึ่งในหลายกรณีไม่เหมาะสมสอดคล้องกับสภาพและลักษณะของคดีที่เกี่ยวกับ ธุรกรรมทางพาณิชย์ ทำให้เกิดอุปสรรคแก่การประกอบธุรกิจการค้า ในขณะที่คดีเกี่ยวกับ ธุรกรรมทางการค้าระหว่างประเทศ ซึ่งก็เป็นคดีพาณิชย์ประเภทหนึ่ง กลับได้รับการพิจารณาและพิพากษาโดยศาลทรัพย์สินทางปัญญาและการค้าระหว่างประเทศ ซึ่งเป็นศาลชำนาญพิเศษที่มีวิธีพิจารณาและการรับฟังพยานหลักฐานที่ทันสมัย สอดคล้องกับสภาพของคดีพาณิชย์ ประกอบกับยังมีหลักการพื้นฐานทางกฎหมายพาณิชย์และกระบวนการวิธีพิจารณาคดีพาณิชย์ ตลอดจนการบังคับคดีในคดีพาณิชย์อีกหลายประการ ที่ควรจะนำมาใช้ในการพิจารณาพิพากษาและบังคับคดีในคดีทรัพย์สินทางปัญญาและพาณิชย์ให้มีประสิทธิภาพ และเป็นธรรมยิ่งขึ้น เพื่อเป็นการปูทางไปสู่การพัฒนาระบบกฎหมายพาณิชย์ของประเทศในโอกาสต่อไป สมควรยกฐานะศาลทรัพย์สินทางปัญญาและการค้าระหว่างประเทศให้เป็นศาลทรัพย์สินทางปัญญาและพาณิชย์ รวมทั้งปรับปรุงวิธีพิจารณา พิพากษา และบังคับคดีในศาลดังกล่าว ให้มีประสิทธิภาพมากขึ้นด้วย จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

ร่างพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลทรัพย์สินทางปัญญาและพาณิชย์และ

วิธีพิจารณาคดีทรัพย์สินทางปัญญาและพาณิชย์ พ.ศ.

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ พ.ศ.

เป็นปีที่ ... ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรจัดตั้งศาลทรัพย์สินทางปัญญาและพาณิชย์ และให้มีวิธีพิจารณาคดีทรัพย์สินทางปัญญาและพาณิชย์

พระราชบัญญัตินี้มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคลซึ่งมาตรา ๒๘ ประกอบกับมาตรา ๔๘ และมาตรา ๕๐ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำแนะนำและยินยอมของรัฐสภา ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติจัดตั้งศาลทรัพย์สินทางปัญญาและพาณิชย์และวิธีพิจารณาคดีทรัพย์สินทางปัญญาและพาณิชย์ พ.ศ.”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนดหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลทรัพย์สินทางปัญญาและการค้าระหว่างประเทศและวิธีพิจารณาคดีทรัพย์สินทางปัญญาและการค้าระหว่างประเทศ พ.ศ. ๒๕๓๘

มาตรา ๔ ในพระราชบัญญัตินี้

“ศาลทรัพย์สินทางปัญญาและพาณิชย์” หมายความว่า ศาลทรัพย์สินทางปัญญาและพาณิชย์กลางและศาลทรัพย์สินทางปัญญาและพาณิชย์ภาค

“คดีทรัพย์สินทางปัญญาและพาณิชย์” หมายความว่า คดีแพ่งและคดีอาญาที่อยู่ในอำนาจพิจารณาพิพากษาของศาลทรัพย์สินทางปัญญาและพาณิชย์ รวมทั้งคดีแพ่งและคดีอาญาที่ศาลทรัพย์สินทางปัญญาและพาณิชย์รับไว้พิจารณาพิพากษาด้วย

“คดีพาณิชย์” หมายความว่า คดีที่เกี่ยวกับธุรกรรมทางพาณิชย์ในประเทศและคดีที่เกี่ยวกับธุรกรรมทางการค้าระหว่างประเทศ

“ผู้ประกอบการค้าพาณิชย์” หมายความว่า นิติบุคคลที่มีวัตถุประสงค์ในการแสวงหากำไรมาแบ่งปันกัน ไม่ว่าจะเป็นนิติบุคคลตามกฎหมายไทย หรือกฎหมายต่างประเทศ ห้างหุ้นส่วนสามัญไม่จดทะเบียน กลุ่มบุคคลในกิจการร่วมค้า และผู้ที่ได้จดทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่มหรือภาษีมูลค่าเพิ่มชั่วคราวตามประมวลรัษฎากร

“ข้อกำหนด” หมายความว่า ข้อกำหนดคดีทรัพย์สินทางปัญญาและพาณิชย์ที่ออกโดยอธิบดีผู้พิพากษาศาลทรัพย์สินทางปัญญาและพาณิชย์กลางโดยอนุมัติของประธานศาลฎีกา

มาตรา ๕ ให้ประธานศาลฎีการักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

หมวด ๑

บททั่วไป

มาตรา ๖ ในการตีความบทบัญญัติแห่งกฎหมาย การอุดช่องว่างแห่งกฎหมาย และการตีความนิติกรรมสัญญาทางพาณิชย์และการค้าระหว่างประเทศ ให้คำนึงถึงปัจจัยดังต่อไปนี้เป็นหลักในการพิจารณาพิพากษาของศาล

1. มาตรฐานและความเจริญก้าวหน้าในทางการค้าพาณิชย์
2. ประเพณีทางการค้าและแนวทางปฏิบัติทางการค้าในสาขาที่เกี่ยวข้อง
3. วิธีปฏิบัติในครั้งก่อน ๆ ระหว่างคู่กรณี ทั้งในการทำธุรกรรม และในการชำระหนี้

และ

4. มาตรฐานในทางปฏิบัติของผู้ประกอบการค้าพาณิชย์ที่สุจริต

มาตรา ๗ ในคดีทรัพย์สินทางปัญญาและพาณิชย์ การทำธุรกรรม การใช้สิทธิ การชำระหนี้ การปฏิบัติตามเงื่อนไขหรือข้อตกลง การดำเนินคดี รวมทั้งการกระทำอื่นใด ต้องกระทำโดยสุจริตและเป็นธรรม ผู้ที่ไม่ปฏิบัติเช่นนี้ จะอาศัยการกระทำนั้นมาเป็นเหตุฟ้องร้องบังคับคดีหรือยกขึ้นเป็นข้อต่อสู้ในทางคดีมิได้

การกระทำโดยมุ่งแสวงหาประโยชน์โดยไม่เป็นธรรม หรือมุ่งแสวงหาประโยชน์ของตนแต่ฝ่ายเดียว โดยไม่นำพาต่อความเสียหายของผู้อื่น การไม่ใช้สิทธิ การไม่ปฏิบัติตามมาตรฐานทางการค้าพาณิชย์หรือการไม่กระทำการใดที่ควรต้องกระทำภายในเวลาอันควรโดยปราศจากเหตุอันชอบธรรม ตลอดจนการจงใจหลีกเลียงกฎหมายที่มุ่งจะคุ้มครองประโยชน์สาธารณะและการกระทำให้ผู้อื่นต้องเสียหายโดยประมาทเลินเล่ออย่างร้ายแรงให้ถือว่าเป็นการกระทำที่ไม่สุจริตและไม่เป็นธรรม

มาตรา ๘ ในกรณีที่การผิดสัญญาหรือผิดนัดชำระหนี้ของลูกหนี้ไม่ว่าทั้งหมดหรือแต่บางส่วนเกิดขึ้นเพราะเหตุแห่งวิกฤติการณ์หรือความผันผวนทางเศรษฐกิจของโลกหรือของประเทศ ภัยพิบัติภัยร้ายแรงทางธรรมชาติหรือเหตุอื่นอันไม่อาจคาดหมายได้ในทำนองเดียวกัน ศาลมีอำนาจลดค่าเสียหาย ดอกเบี้ย หรือประโยชน์อื่นใดทำนองเดียวกันได้ตามสมควร โดยพิเคราะห์ถึงภาวะทางเศรษฐกิจ ทางได้เสียของคู่สัญญาหรือบุคคลที่เกี่ยวข้อง ความสุจริต ความรุนแรงและลักษณะแห่งวิกฤติการณ์หรือความผันผวนทางเศรษฐกิจหรือภัยพิบัติหรือเหตุอื่นอันไม่อาจคาดหมายได้ดังกล่าวว่าเป็นเหตุที่ทำให้เกิดการผิดสัญญาหรือผิดนัดชำระหนี้ขึ้น โดยตรงหรือโดยประการอื่นมากน้อยเพียงใด

ในกรณีที่เหตุการณ์ตามวรรคหนึ่งมีความรุนแรงถึงขนาดที่ทำให้การบังคับตามนิติกรรมสัญญาระหว่างผู้ประกอบการกิจการค้าพาณิชย์ เกิดความไม่เป็นธรรมอย่างยิ่ง ศาลอาจลดหรือเพิ่มหนี้ตามนิติกรรมสัญญานั้นได้ตามสมควรตามหลักเกณฑ์เช่นเดียวกับในวรรคหนึ่ง

มาตรา ๙ ในกรณีที่ผู้ประกอบการกิจการค้าพาณิชย์จะต้องเสียดอกเบี้ยให้แก่กัน เนื่องจากหนี้ในทางการค้าพาณิชย์ แต่มิได้มีข้อตกลงหรือบทกฎหมายใดกำหนดอัตราดอกเบี้ยไว้โดยชัดแจ้ง ให้ใช้อัตราเฉลี่ยของอัตราดอกเบี้ยที่ธนาคารพาณิชย์ในประเทศประกาศเรียกเก็บจากลูกค้านายใหญ่ขึ้น

ในกรณีลูกหนี้ผิดนัดชำระหนี้เงิน ถึงแม้ลูกหนี้จะไม่มีหน้าที่ชำระดอกเบี้ยอยู่ก่อนผิดนัด ก็ให้ลูกหนี้ชำระดอกเบี้ยในอัตราตามวรรคหนึ่งแก่เจ้าหนี้ในระหว่างผิดนัดด้วย แต่ถ้าลูกหนี้ต้องชำระดอกเบี้ยอัตราใดก่อนผิดนัดอยู่แล้วก็ให้ลูกหนี้ชำระดอกเบี้ยในอัตรานั้นต่อไป โดยศาลอาจกำหนดอัตราดอกเบี้ยให้สูงขึ้นได้ตามที่เป็นธรรมและพอสมควรแก่กรณี แต่ต้องไม่เกินหนึ่งเท่าของอัตราดอกเบี้ยที่ลูกหนี้ต้องชำระอยู่ก่อนผิดนัด

ในกรณีที่ไม้อาจหาอัตราเฉลี่ยของอัตราดอกเบี้ยตามวรรคหนึ่งได้ ให้ใช้อัตราดอกเบี้ยร้อยละเจ็ดครึ่งต่อปี

ในสัญญาเบิกเงินเกินบัญชีหรือสัญญาบัญชีเดินสะพัดนั้น หากมีการตกลงให้คิดดอกเบี้ยในดอกเบี้ยที่ค้างชำระ การคิดดอกเบี้ยดังกล่าวจะกระทำได้ตราบเท่าที่ยังมีการเดินสะพัดทางบัญชีกันอยู่เท่านั้น

มาตรา ๑๐ บทบัญญัติแห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์หรือกฎหมายอื่นที่บังคับให้นิติกรรมใดต้องมีหลักฐานเป็นหนังสือลงลายมือชื่อฝ่ายที่ต้องรับผิดชอบ จึงจะฟ้องร้องบังคับคดีกันได้นั้น ไม่นำมาใช้บังคับแก่ธุรกรรมทางพาณิชย์และการค้าระหว่างประเทศในคดีพาณิชย์ที่มีหลักฐานเป็นหนังสือ แม้จะไม่มี การลงลายมือชื่อฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งหรือทั้งสองฝ่ายไว้

ในกรณีที่บทบัญญัติแห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์หรือกฎหมายอื่นบังคับให้สัญญาต่างตอบแทนในทางการค้าพาณิชย์จะต้องทำตามแบบอย่างใดอย่างหนึ่ง ถึงแม้คู่สัญญายังมิได้ทำให้ถูกต้องตามแบบนั้น แต่หากคู่สัญญาฝ่ายใดได้ปฏิบัติการชำระหนี้ของตนตามสัญญานั้นครบถ้วนแล้ว ให้ถือว่าสัญญานั้นยังคงมีผลผูกพันกันระหว่างคู่สัญญา และให้คู่สัญญาฝ่ายนั้นมีสิทธิฟ้องบังคับให้คู่สัญญาอีกฝ่ายหนึ่งปฏิบัติการชำระหนี้ตอบแทนได้

มาตรา ๑๑ ในกรณีที่มีการทำนิติกรรมสัญญาในทางการค้าพาณิชย์กันด้วยวาจา ระหว่างผู้ประกอบการการค้าพาณิชย์ คู่กรณีฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งชอบที่จะทำหนังสือยืนยันการเกิดและสาระสำคัญของนิติกรรมสัญญานั้นส่งไปยังคู่กรณีอีกฝ่ายหนึ่งภายในเวลาอันสมควร เพื่อให้ฝ่ายที่ได้รับหนังสือยืนยันทำการตรวจสอบการเกิดและสาระสำคัญแห่งนิติกรรมสัญญาดังกล่าวว่าจะตรงตามที่ได้กระทำกันไว้หรือไม่ ในกรณีเช่นนี้ หากฝ่ายที่ได้รับหนังสือยืนยันมี ข้อคัดค้านประการใด จะต้องทำคำคัดค้านเป็นหนังสือแจ้งกลับไปยังฝ่ายที่ส่งหนังสือยืนยันภายในสิบวันนับแต่วันที่ ได้รับหนังสือยืนยัน มิเช่นนั้นให้สันนิษฐานไว้ก่อนว่าได้มีการทำ นิติกรรมสัญญาระหว่างคู่กรณีตามหนังสือยืนยัน' ดังกล่าว และให้ถือว่าหนังสือยืนยันที่มีได้มีคำคัดค้านนั้นเป็นหลักฐานแห่ง

นิติกรรมสัญญาตามมาตรา ๑๐ ด้วย

มาตรา ๑๒ การโอนสิทธิเรียกร้องในสัญญาระหว่างผู้ประกอบการค้าพาณิชย์ให้กระทำได้โดยสัญญาระหว่างผู้ทรงสิทธิกับผู้รับโอน เว้นแต่การโอนนั้นจะทำให้การหรือความเสี่ยงของลูกหนี้แห่งสิทธิเปลี่ยนแปลงไปหรือเพิ่มขึ้นอย่างมาก หรือจะทำให้โอกาสที่ลูกหนี้แห่งสิทธิจะได้รับชำระหนี้ต่างตอบแทนต้องลดน้อยถอยลง

ความในวรรคหนึ่งมิให้ใช้บังคับแก่กรณีที่สัญญาระหว่างผู้ประกอบการค้าพาณิชย์มีข้อกำหนดห้ามโอนสิทธิเรียกร้องไว้อย่างชัดเจน เว้นแต่คู่สัญญาฝ่ายที่ประสงค์จะโอนสิทธิได้ชำระหนี้ในส่วนของตนครบถ้วนหมดแล้ว หรือสิทธิที่จะโอนนั้นเป็นเพียงสิทธิเรียกเอาค่าเสียหายหรือเบี้ยปรับที่เกิดจากการที่ลูกหนี้แห่งสิทธิผิดสัญญา

สัญญาโอนสิทธิเรียกร้องตามวรรคหนึ่งหรือวรรคสอง จะต้องมีหลักฐานเป็นหนังสือลงลายมือชื่อผู้โอนเป็นสำคัญ และได้แจ้งการโอนนั้นไปยังลูกหนี้แห่งสิทธิแล้ว จึงจะยกขึ้นยันลูกหนี้แห่งสิทธิหรือบุคคลภายนอกได้ แต่ในระหว่างผู้โอนกับผู้รับโอนนั้น หากมีหลักฐานการโอนเป็นหนังสือ หรือวางมัดจำ หรือชำระหนี้ตอบแทนการโอนไปบางส่วนแล้ว สัญญาโอนสิทธิเรียกร้องนั้นย่อมมีผลบังคับระหว่างกันเองได้

การโอนหนี้ในสัญญาระหว่างผู้ประกอบการค้าพาณิชย์ จะต้องได้รับความยินยอมจากเจ้าหนี้จึงจะมีผลผูกพันเจ้าหนี้ได้ หากเจ้าหนี้มิได้ให้ความยินยอมแก่การโอนนั้นผู้โอนก็ยังจะต้องผูกพันต่อเจ้าหนี้อยู่เช่นเดิม ทั้งเจ้าหนี้ยังมีสิทธิบังคับชำระหนี้เอาจากผู้รับโอนได้อีกทางหนึ่งด้วย แต่หากเจ้าหนี้ได้รับชำระหนี้จากผู้รับโอนแล้วไม่ว่าทั้งหมดหรือบางส่วน ผู้โอนย่อมหลุดพ้นจากหนี้หนี้^๒

มาตรา ๑๓ ตราสารแห่งสิทธิ อันได้แก่ ใบตราส่ง หรือตราสารแห่งสิทธิอย่างอื่นที่ผู้ประกอบการค้าพาณิชย์ออกให้โดยมีข้อความว่า “เปลี่ยนมือได้” หรือออกให้แก่ผู้ถือหรือบุคคลเพื่อเขาสั่ง ถือว่าเป็นตราสารที่เปลี่ยนมือได้ เว้นแต่จะมีข้อความชัดเจนในตราสารนั้น หรือประเพณีทางการค้า หรือกฎหมายระบุไว้เป็นอย่างอื่น

มาตรา ๑๔ การโอนสิทธิเรียกร้องในบัตรหรือหนังสือรับรองเงินฝาก (Certificate of Deposit) ตราสารแห่งสิทธิที่เปลี่ยนมือได้ตามมาตรา ๑๓ หรือตราสารเปลี่ยนมือ (Negotiable Instrument) อย่างอื่น ให้กระทำได้โดยการสลักหลัง และส่งมอบตราสารนั้นให้แก่ผู้รับโอน หาก

เป็นตราสารที่ออกให้แก่ผู้ถือให้โอนได้โดยการส่งมอบตราสารนั้นให้แก่ผู้รับโอน

เมื่อการโอนสิทธิได้กระทำโดยชอบตามวรรคหนึ่งแล้ว ลูกหนี้แห่งสิทธิจะยกข้อต่อสู้ที่มีอยู่ต่อเจ้าหนี้เดิม ขึ้นต่อสู้รับโอน โดยสุจริตหาได้ไม่ เว้นแต่เป็นข้อต่อสู้ที่ปรากฏในตราสารนั่นเอง หรือเป็นข้อต่อสู้ที่มีขึ้นเนื่องจากลักษณะหรือความบกพร่องแห่งตราสารนั้น

มาตรา ๑๕ ผู้ทรงตราสารแห่งสิทธิ หรือบัตรหรือหนังสือรับรองเงินฝากอาจนำสิทธิตามตราสารนั้นได้โดยการสลักหลังแสดงการนำมาให้ปรากฏในตราสาร และส่งมอบตราสารนั้นให้แก่ผู้รับจำนำ ทั้งจะต้องบอกกล่าวเป็นหนังสือแจ้งการจำนำแก่ลูกหนี้แห่งสิทธิทั้งนี้ ไม่ว่าตราสารนั้นจะเป็นตราสารที่เปลี่ยนมือได้หรือไม่ก็ตาม เว้นแต่จะมีกฎหมายบัญญัติไว้โดยเฉพาะเป็นประการอื่น

มาตรา ๑๖ ในกรณีที่ตราสารตามมาตรา ๑๔ และมาตรา ๑๕ เป็นตราสารอิเล็กทรอนิกส์ การโอนและการจำนำสิทธิตามตราสารดังกล่าวให้กระทำได้ตามวิธีการที่กำหนดในพระราชกฤษฎีกา

มาตรา ๑๗ ในกรณีที่มีข้อตกลงกันเป็นหนังสือระหว่างผู้ประกอบการค้าพาณิชย์ว่า เอกสารใดที่เกี่ยวข้องกับนิติกรรมสัญญาหรือการประกอบกิจการค้าพาณิชย์ของบุคคลดังกล่าว จะต้องทำหรือจัดให้มีขึ้นโดยองค์กรหรือบุคคลภายนอก ให้สันนิษฐานไว้ก่อนว่าเอกสารที่องค์กรหรือบุคคลภายนอกนั้นทำหรือจัดให้มีขึ้นเป็นเอกสารที่แท้จริงและถูกต้อง

มาตรา ๑๘ ผู้ประกอบการค้าพาณิชย์อาจตกลงกันเป็นหนังสือให้สิทธิเรียกร้องตามนิติกรรมสัญญาทางการค้าพาณิชย์ที่คู่กรณีมีต่อกันหรือมีต่อลูกหนี้คนเดียวกัน เป็นสิทธิเรียกร้องด้วยสิทธิที่มีสภาพบังคับหลังจากสิทธิเรียกร้องรายอื่น

มาตรา ๑๙ อายุความแห่งสิทธิเรียกร้องตามธุรกรรมในคดีพาณิชย์นั้น หากมีบทบัญญัติแห่งกฎหมายอื่น กำหนดอายุความไว้เกินกว่าสองปี ก็ให้มีอายุความลดลงเหลือเพียงสองปี

หมวด ๒

ศาลทรัพย์สินทางปัญญาและพาณิชย์

มาตรา ๒๐ ให้จัดตั้งศาลทรัพย์สินทางปัญญาและพาณิชย์กลางขึ้น โดยให้ศาลทรัพย์สินทางปัญญาและการค้าระหว่างประเทศกลางเปลี่ยนสถานะเป็นศาลทรัพย์สินทางปัญญาและพาณิชย์กลาง

ให้ศาลทรัพย์สินทางปัญญาและพาณิชย์กลางมีเขตอำนาจตลอดกรุงเทพมหานคร จังหวัดสมุทรปราการ จังหวัดสมุทรสาคร จังหวัดนครปฐม จังหวัดนนทบุรี และจังหวัดปทุมธานี แต่บรรดาคดีทรัพย์สินทางปัญญาและพาณิชย์ที่เกิดขึ้นนอกเขตอำนาจของศาลทรัพย์สินทางปัญญาและพาณิชย์กลางจะยื่นฟ้องต่อศาลทรัพย์สินทางปัญญาและพาณิชย์กลางก็ได้ ทั้งนี้ให้อยู่ในดุลพินิจของศาลทรัพย์สินทางปัญญาและพาณิชย์กลางที่จะไม่ยอมรับพิจารณาพิพากษาคดีใดคดีหนึ่งที่ยื่นฟ้องเช่นนั้นได้

มาตรา ๒๑ การจัดตั้งศาลทรัพย์สินทางปัญญาและพาณิชย์ภาค ให้กระทำโดยพระราชบัญญัติ ซึ่งจะต้องระบุเขตศาลและกำหนดที่ตั้งศาลนั้นไว้ด้วย

มาตรา ๒๒ ศาลทรัพย์สินทางปัญญาและพาณิชย์มีอำนาจพิจารณาพิพากษาคดีต่าง ๆ ที่ระบุไว้ในวรรคสองถึงวรรคแปด

คดีเกี่ยวกับสิทธิในทรัพย์สินทางปัญญา ได้แก่

1. คดีแพ่งเกี่ยวกับเครื่องหมายการค้า เครื่องหมายบริการ เครื่องหมายรับรอง ชื่อทางการค้า ลิขสิทธิ์ สิทธิของนักแสดง สิทธิบัตร อนุสิทธิบัตร การออกแบบผังภูมิของวงจรรวม สิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ ความลับทางการค้า และการคุ้มครองพันธุ์พืช
2. คดีแพ่งเกี่ยวกับสัญญาอนุญาตให้ใช้สิทธิในทรัพย์สินทางปัญญาตาม (๑) หรือสัญญาถ่ายทอดเทคโนโลยี
3. คดีอาญาเกี่ยวกับเครื่องหมายการค้า เครื่องหมายบริการ เครื่องหมายรับรอง ชื่อทางการค้า ลิขสิทธิ์ สิทธิของนักแสดง สิทธิบัตร อนุสิทธิบัตร การออกแบบผังภูมิของวงจรรวม สิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ ความลับทางการค้า และการคุ้มครองพันธุ์พืช
4. คดีอาญาเกี่ยวกับความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๒๖๑ ถึงมาตรา

๒๗๕ และคดีแพ่งที่เกี่ยวข้องเนื่องกับการกระทำความผิดดังกล่าว

5. คดีแพ่งหรือคดีอาญาตามกฎหมายว่าด้วยอาชญากรรมทางคอมพิวเตอร์หรือสื่อสารสนเทศอย่างอื่น

คดีเกี่ยวกับธุรกรรมทางพาณิชย์ในประเทศ ได้แก่

1. คดีที่พิพาทกันตามธุรกรรมการซื้อขาย แลกเปลี่ยนสินค้า หรือการให้บริการที่คู่สัญญาเป็นผู้ประกอบกิจการค้าพาณิชย์ รวมทั้งคดีแพ่งที่พิพาทกันตาม นิติกรรมหรือนิติเหตุอย่างอื่นที่มีสภาพเกี่ยวเนื่องกับธุรกรรมดังกล่าวโดยตรงไม่ว่าคู่กรณีตามนิติกรรมหรือนิติเหตุอย่างอื่นที่เกี่ยวข้องนั้นจะเป็นนิติบุคคลหรือไม่

2. คดีที่เกี่ยวกับการให้บริการทางการเงินหรือสินเชื่อของธนาคารหรือสถาบันการเงินแก่ผู้ประกอบการค้าพาณิชย์ รวมทั้งคดีแพ่งที่พิพาทกันตามนิติกรรมหรือนิติเหตุอย่างอื่นที่มีสภาพเกี่ยวเนื่องกับการให้บริการดังกล่าวโดยตรงไม่ว่าคู่กรณีตามนิติกรรมหรือนิติเหตุอย่างอื่นที่เกี่ยวข้องนั้นจะเป็นนิติบุคคลหรือไม่

3. คดีเกี่ยวกับการซื้อขายแลกเปลี่ยนเงิน ตราสารทางการเงิน ตราสารหนี้ อนุพันธ์ทางการเงินที่คู่สัญญาเป็นผู้ประกอบกิจการค้าพาณิชย์ รวมทั้งคดีแพ่งที่พิพาทกันตามนิติกรรมหรือนิติเหตุอย่างอื่นที่มีสภาพเกี่ยวเนื่องกับการซื้อขายแลกเปลี่ยนดังกล่าวโดยตรงไม่ว่าคู่กรณีตามนิติกรรมหรือนิติเหตุอย่างอื่นที่เกี่ยวข้องนั้นจะเป็นนิติบุคคลหรือไม่

4. คดีที่พิพาทกันตามสัญญาร่วมค้า ร่วมลงทุน สัญญาตัวแทนจำหน่าย หรือจัดการจำหน่ายสินค้า หรือสัญญาแฟรนไชส์ที่คู่สัญญาเป็นผู้ประกอบกิจการค้าพาณิชย์ รวมทั้งคดีแพ่งที่พิพาทกันตามนิติกรรมหรือนิติเหตุอย่างอื่นที่มีสภาพเกี่ยวเนื่องกับสัญญาดังกล่าวโดยตรงไม่ว่าคู่กรณีตามนิติกรรมหรือนิติเหตุอย่างอื่นที่เกี่ยวข้องนั้นจะเป็นนิติบุคคลหรือไม่

5. คดีที่พิพาทกันตามสัญญาขนส่งที่คู่สัญญาเป็นผู้ประกอบกิจการค้าพาณิชย์ รวมทั้งคดีแพ่งที่พิพาทกันตามนิติกรรมหรือนิติเหตุอย่างอื่นที่มีสภาพเกี่ยวเนื่องกับสัญญาขนส่งดังกล่าวโดยตรงไม่ว่าคู่กรณีตามนิติกรรมหรือนิติเหตุอย่างอื่นที่เกี่ยวข้องนั้นจะเป็นนิติบุคคลหรือไม่

6. คดีที่พิพาทกันตามสัญญาประกันภัยที่มีใช้ประกันชีวิตที่ผู้เอาประกันภัยเป็นผู้ประกอบกิจการค้าพาณิชย์

7. คดีแพ่งที่พิพาทกันตามธุรกรรมเกี่ยวกับหลักทรัพย์หรือทุน ที่คู่สัญญาเป็นผู้ประกอบกิจการค้าพาณิชย์ รวมทั้งคดีแพ่งที่พิพาทกันตามนิติกรรมหรือนิติเหตุอย่างอื่นที่มีสภาพเกี่ยวเนื่องกับธุรกรรมดังกล่าวโดยตรงไม่ว่าคู่กรณีตามนิติกรรมหรือนิติเหตุอย่างอื่นที่เกี่ยวข้องนั้นจะเป็นนิติบุคคลหรือไม่

8. คดีเกี่ยวกับนิติกรรมหรือสัญญาทางการค้าพาณิชย์อย่างอื่นที่คู่สัญญาทุกฝ่ายเป็นผู้ประกอบกิจการค้าพาณิชย์ รวมทั้งคดีแพ่งที่พิพาทกันตามนิติกรรมหรือ นิติเหตุอย่างอื่นที่มีสภาพเกี่ยวเนื่องกับนิติกรรมหรือสัญญาดังกล่าวโดยตรงไม่ว่าคู่กรณีตามนิติกรรม หรือนิติเหตุที่เกี่ยวข้องนั้นจะเป็นนิติบุคคลหรือไม่

9. คดีที่พิพาทกันตามสัญญาจัดตั้งห้างหุ้นส่วนหรือบริษัท การดำเนินงานของห้างหุ้นส่วนหรือบริษัท และการชำระบัญชีห้างหุ้นส่วนหรือบริษัท

10. คดีแพ่งตามกฎหมายว่าด้วยการแข่งขันทางการค้า

คดีเกี่ยวกับธุรกรรมทางการค้าระหว่างประเทศ ได้แก่

1. คดีเกี่ยวกับการซื้อขายแลกเปลี่ยนสินค้าระหว่างประเทศ การให้บริการระหว่างประเทศ การขนส่งระหว่างประเทศ การประกันภัย และนิติกรรมอื่นที่เกี่ยวข้อง

2. คดีเกี่ยวกับการซื้อขายแลกเปลี่ยนเงินตรา ตราสารทางการเงิน ตราสารหนี้ หรืออนุพันธ์ทางการเงินระหว่างประเทศ และนิติกรรมอื่นที่เกี่ยวข้อง

3. คดีเกี่ยวกับเลตเตอร์ออฟเครดิต ตัวเงินเรียกเก็บ หรือทรัสต์รีชีฟที่ออกเกี่ยวข้องกับธุรกรรมตาม (๑) หรือ (๒) ของวรรคนี้และนิติกรรมอื่นที่เกี่ยวข้อง

4. คดีเกี่ยวกับการกักเรือ

คดีแพ่งเกี่ยวกับการทุ่มตลาด การอุดหนุนสินค้าหรือการให้บริการจากต่างประเทศ

คดีแพ่งหรือคดีอาญาที่มีกฎหมายอื่นบัญญัติให้อยู่ในอำนาจของศาลทรัพย์สินทางปัญญาและพาณิชย์

คดีแพ่งเกี่ยวกับอนุญาโตตุลาการเพื่อระงับข้อพิพาทตามวรรคสองถึงวรรคหก

คดีพาณิชย์ตามวรรคสามหรือวรรคสี่ที่คู่กรณีได้ตกลงกันเป็นหนังสือให้ฟ้องต่อศาลทรัพย์สินทางปัญญาและพาณิชย์ ถึงแม้ว่ามูลคดีนั้นมิได้เกิดในราชอาณาจักร และคู่ความทุกฝ่ายมิได้มีสัญชาติไทยและมิได้มีภูมิลำเนาอยู่ในราชอาณาจักรก็ตาม ก็ให้ศาลทรัพย์สินทางปัญญาและพาณิชย์มีอำนาจรับพิจารณาพิพากษาคดีนั้นได้

คดีอาญาที่ผู้ต้องหาหรือจำเลยเป็นเด็กซึ่งถูกกล่าวหาว่ากระทำความผิดเมื่ออายุยังไม่เกินสิบแปดปีไม่อยู่ในอำนาจของศาลทรัพย์สินทางปัญญาและพาณิชย์

มาตรา ๒๓ ห้ามมิให้ศาลยุติธรรมชั้นต้นอื่นรับคดีที่อยู่ในอำนาจของศาลทรัพย์สินทางปัญญาและพาณิชย์ไว้พิจารณาพิพากษา

มาตรา ๒๔ ในกรณีที่มีการฟ้องคดีต่อศาลทรัพย์สินทางปัญญาและพาณิชย์หรือศาลยุติธรรมชั้นต้นอื่น และศาลได้รับฟ้องคดีนั้นไว้แล้ว ถ้าจำเลยเห็นว่าคดีดังกล่าวเป็นคดีที่มีได้อยู่หรืออยู่ในอำนาจของศาลทรัพย์สินทางปัญญาและพาณิชย์ ให้จำเลยยื่นคำร้องขอโอนคดีต่อศาลที่รับฟ้องอย่างช้าในวันครบกำหนดยื่นคำให้การของตน โดยคำร้องต้องแสดงโดย ชัดแจ้งถึงเหตุที่คดีไม่อยู่ในอำนาจของศาลที่รับฟ้อง และเหตุที่คดีอยู่ในอำนาจของศาลที่ขอให้โอนคดีไป ถ้าศาลที่รับฟ้องเห็นว่าคำร้องดังกล่าวมีเหตุอันควรสงสัยในเรื่องอำนาจศาลว่าคดีนั้นอยู่ในอำนาจของศาลทรัพย์สินทางปัญญาและพาณิชย์หรือไม่ ให้ศาลที่รับฟ้องรอการพิจารณาไว้ชั่วคราว และให้จัดทำความเห็นส่งโดยย่อไปให้ศาลที่จำเลยระบุในคำร้องว่าคดีนั้นอยู่ในเขตอำนาจพิจารณาโดยเร็ว และให้ศาลที่เกี่ยวข้องดำเนินการดังต่อไปนี้

(๑) ถ้าศาลที่ส่งความเห็นมีความเห็นว่าคดีนั้นอยู่ในอำนาจของศาลตน และศาลที่รับความเห็นมีความเห็นพ้องกับศาลดังกล่าว ให้แจ้งความเห็นไปยังศาลที่ส่งความเห็นเพื่อมีคำสั่งให้ดำเนินกระบวนการพิจารณาคดีในศาลที่รับฟ้องนั้นต่อไป

(๒) ถ้าศาลที่ส่งความเห็นมีความเห็นว่าคดีนั้นอยู่ในอำนาจของอีกศาลหนึ่งตามที่ผู้ยื่นคำร้องอ้าง และศาลที่รับความเห็นมีความเห็นพ้องกับศาลดังกล่าว ให้แจ้งความเห็นไปยังศาลที่ส่งความเห็นเพื่อมีคำสั่งให้โอนคดีไปยังศาลนั้น

(๓) ถ้าศาลรับความเห็นมีความเห็นแตกต่างกับศาลที่ส่งความเห็นในเรื่องอำนาจศาลในคดีนั้น ให้ศาลที่รับความเห็นเสนอให้ประธานศาลฎีกาเป็นผู้วินิจฉัย

คำสั่งของศาลตามวรรคหนึ่ง (๑) และ (๒) และคำวินิจฉัยของประธานศาลฎีกาตามวรรคหนึ่ง (๓) ให้เป็นที่สุด

ในกรณีศาลที่รับฟ้องไว้ตามวรรคหนึ่งเห็นเองว่าคดีที่ยื่นฟ้องต่อศาลนั้นเป็นคดีที่มีได้อยู่หรืออยู่ในอำนาจของศาลทรัพย์สินทางปัญญาและพาณิชย์ ให้ศาลดำเนินการตามวรรคหนึ่งได้โดยอนุโลม แต่ห้ามมิให้ยกปัญหาดังกล่าวขึ้นดำเนินการหรือวินิจฉัย เมื่อได้มีการเริ่มต้นสืบพยานในคดีนั้นแล้ว ทั้งคู่ความและศาลจะยกปัญหานั้นขึ้นอุทธรณ์หรือวินิจฉัยในชั้นอุทธรณ์ไม่ได้

กรณีที่มีการยื่นคำร้องตามวรรคหนึ่ง ถ้าศาลที่รับคำร้องเห็นว่า คำร้องไม่ชอบหรือไม่

เป็นสาระถึงขนาดมีเหตุให้สงสัยในเรื่องอำนาจศาล ให้ศาลนั้นมีคำสั่งยกคำร้อง โดยแสดงเหตุผลดังกล่าวไว้ด้วย และภายในกำหนดเจ็ดวันนับแต่วันทราบคำสั่ง หากจำเลยไม่เห็นด้วยกับคำสั่งศาล ให้ยื่นคำร้องเพื่อขอให้ศาลนั้นดำเนินการตามวรรคหนึ่ง โดยวางค่าธรรมเนียมพิเศษเป็นเงินห้าพันบาท เมื่อได้รับคำร้องขอเช่นว่านี้ ให้ดำเนินการต่อไปตามวรรคหนึ่ง

เมื่อมีคำสั่งของศาลหรือคำวินิจฉัยของประธานศาลฎีกาตามวรรคสองแล้ว ให้ศาลที่รับฟ้องมีคำสั่งเกี่ยวกับความรับผิดชอบในค่าธรรมเนียมพิเศษ โดยคำนึงถึงพฤติการณ์ทั้งปวงในการยื่นคำร้องของจำเลย

มาตรา ๒๕ ในกรณีที่ประธานศาลฎีกาได้วินิจฉัยว่าคดีอยู่ในอำนาจของศาลที่รับฟ้อง ให้ศาลนั้นดำเนินการสอบสวนพิจารณาต่อไป แต่ถ้าวินิจฉัยว่าคดีอยู่ในอำนาจของอีกศาลหนึ่ง ให้ศาลที่รับฟ้องมีคำสั่งโอนคดีไปยังศาลดังกล่าว

มาตรา ๒๖ ในกรณีที่มีการนำคดีซึ่งมีข้อเท็จจริงเรื่องเดียวกันฟ้องต่อศาลทรัพย์สินทางปัญญาและพาณิชย์และศาลยุติธรรมชั้นต้นอื่นเป็นคดีตั้งแต่สองศาลขึ้นไป ถ้าคู่ความหรือศาลเห็นว่า คดีนั้นไม่อยู่ในอำนาจของศาลใดศาลหนึ่งที่รับฟ้อง ให้นำความในมาตรา ๒๔ และมาตรา ๒๕ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

มาตรา ๒๗ ในกรณีที่มีการฟ้องคดีต่อศาลทรัพย์สินทางปัญญาและพาณิชย์หรือศาลยุติธรรมชั้นต้นอื่น แต่ศาลนั้นมีคำสั่งไม่รับฟ้อง เพราะเหตุว่าคดีดังกล่าวไม่อยู่หรืออยู่ในอำนาจของศาลทรัพย์สินทางปัญญาและพาณิชย์ หากโจทก์เห็นว่าคดีอยู่ในอำนาจของศาลที่ตนยื่นฟ้อง ให้ยื่นคำร้องภายในเจ็ดวันนับแต่วันทราบคำสั่งไม่รับฟ้อง เพื่อขอให้ศาลที่ตนยื่นฟ้องจัดทำความเห็นโดยย่อแสดงเหตุที่ไม่รับฟ้องส่งไปยังศาลที่เห็นว่าคดีอยู่ในอำนาจ ในกรณีเช่นนี้หากศาลที่รับคำร้องเห็นว่าคำร้องนั้นไม่เป็นสาระถึงขนาดมีเหตุให้สงสัยในเรื่องอำนาจศาล ให้ศาลสั่งให้ผู้ร้องวางค่าธรรมเนียมพิเศษเป็นเงินห้าพันบาท

เมื่อได้รับคำร้องตามวรรคหนึ่งแล้ว ให้ศาลที่รับคำร้องนั้นดำเนินการทำความเข้าใจเห็นส่งไปตามมาตรา ๒๔ วรรคหนึ่ง ถ้าศาลที่รับความเห็นมีความเห็นพ้องกับศาลที่ส่งความเห็น ให้แจ้งไปยังศาลที่ส่งความเห็นพิจารณาสั่งยกคำร้อง และมีคำสั่งเกี่ยวกับความรับผิดชอบในค่าธรรมเนียมพิเศษ โดยคำนึงถึงพฤติการณ์ในการยื่นคำร้องของโจทก์ต่อไป คำสั่งของศาลเช่นว่านี้ให้เป็นที่สุด

ในกรณีที่ศาลที่รับความเห็นมีความเห็นแตกต่างจากศาลที่ส่งความเห็น ให้ศาลที่รับ

ความเห็นเสนอปัญหาให้ประธานศาลฎีกาเป็นผู้วินิจฉัย คำวินิจฉัยของประธานศาลฎีกาให้เป็นที่สุด โดยหากประธานศาลฎีกาวินิจฉัยว่าคดีนั้นอยู่ในอำนาจของศาลที่โจทก์ยื่นฟ้องไว้แต่แรก ให้ศาลนั้นเพิกถอนคำสั่งไม่รับฟ้องและมีคำสั่งรับคดีนั้นไว้พิจารณาพิพากษาต่อไป กับให้คืนค่าธรรมเนียมพิเศษแก่ผู้ยื่นคำร้อง หากประธานศาลฎีกาวินิจฉัยว่าคดีนั้นอยู่ในอำนาจของอีกศาลหนึ่ง ให้ศาลที่มีความเห็นมีคำสั่งยกคำร้องและมีคำสั่งเกี่ยวกับความรับผิดชอบค่าธรรมเนียมพิเศษต่อไป คำสั่งของศาลเช่นว่านี้ให้เป็นที่สุด และหากโจทก์นำคดีไปฟ้องยังศาลที่ประธานศาลฎีกาวินิจฉัยว่าคดีอยู่ในอำนาจ ศาลนั้นจะปฏิเสธไม่รับฟ้องเพราะเหตุอำนาจศาลไม่ได้

กรณีที่ศาลที่โจทก์ยื่นฟ้องมีคำสั่งไม่รับฟ้องและโจทก์มิได้ยื่นคำร้องตามวรรคหนึ่ง แต่ได้ฟ้องคดีต่ออีกศาลหนึ่ง และศาลดังกล่าวเห็นว่าคดีนั้นไม่อยู่ในอำนาจเช่นกัน ให้ศาลนั้นส่งเรื่องไปให้ประธานศาลฎีกาวินิจฉัย โดยให้นำความในมาตรา ๒๔ วรรคหนึ่ง (๓) และมาตรา ๒๕ มาบังคับใช้โดยอนุโลม

มาตรา ๒๘ ในระหว่างที่ศาลรอการพิจารณาคดีไว้ชั่วคราวตามมาตรา ๒๔ หรือระหว่างดำเนินการตามมาตรา ๒๖ หากมีกรณีจำเป็นหรือเร่งด่วนที่ต้องดำเนินการสอบสวนพิจารณาบางประการ ให้ศาลที่รับฟ้องหรือศาลที่ผู้ฟ้องคดียื่นฟ้องไว้มีอำนาจดำเนินการสอบสวนพิจารณานั้นไปพลางก่อนได้ตามความจำเป็นเพื่อประโยชน์แห่งความยุติธรรม

ในการโอนคดีตามคำสั่งศาลตามพระราชบัญญัตินี้ให้ถือว่าบรรดากระบวนการพิจารณาที่ได้ดำเนินการไปแล้วในศาลที่มีคำสั่งโอนคดีเป็นกระบวนการพิจารณาของศาลที่รับโอนคดีด้วย เว้นแต่ศาลที่รับโอนคดีจะมีคำสั่งเป็นอย่างอื่นเพื่อประโยชน์แห่งความยุติธรรม

เมื่อมีเหตุต้องฟ้องคดีใดใหม่ต่อศาลที่มีเขตอำนาจ อันเนื่องจากการดำเนินการตามพระราชบัญญัตินี้ ถ้าอายุความหรือกำหนดเวลาในการฟ้องคดีครบกำหนดไปแล้วในระหว่างพิจารณาของศาลหรือของประธานศาลฎีกา แล้วแต่กรณี หรือจะครบกำหนดก่อนหกสิบวันนับแต่วันที่มีคำสั่งของศาลหรือของประธานศาลฎีกา แล้วแต่กรณี ให้ขยายอายุความหรือกำหนดเวลาการฟ้องคดีออกไปจนถึงหกสิบวันนับแต่วันที่มีคำสั่งของศาลหรือของประธานศาลฎีกา แล้วแต่กรณี

มาตรา ๒๙ กรณีที่มีการยื่นคำร้องหรือคำร้องขอก่อนการยื่นฟ้องตามพระราชบัญญัตินี้ หรือกฎหมายอื่นให้นำบทบัญญัติตามมาตรา ๒๔ ถึงมาตรา ๒๘ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

มาตรา ๓๐ ให้ศาลทรัพย์สินทางปัญญาและพาณิชย์เป็นศาลชั้นต้นตามพระธรรมนูญ

ศาลยุติธรรมและให้นำบทบัญญัติแห่งพระธรรมนูญศาลยุติธรรมมาใช้บังคับแก่ศาลทรัพย์สินทางปัญญาและพาณิชย์โดยอนุโลม แต่เพื่อประโยชน์ในอันที่จะได้มีผู้พิพากษาที่มีความรู้ความชำนาญปฏิบัติหน้าที่ในศาลนี้ ให้ผู้พิพากษาในชั้นศาลอุทธรณ์ดำรงตำแหน่งในศาลทรัพย์สินทางปัญญาและพาณิชย์ได้

หมวด ๓

ผู้พิพากษาในศาลทรัพย์สินทางปัญญาและพาณิชย์

มาตรา ๓๑ ในศาลทรัพย์สินทางปัญญาและพาณิชย์ ให้มีผู้พิพากษาและผู้พิพากษาสมทบตามจำนวนที่คณะกรรมการบริหารศาลยุติธรรมและประธานศาลฎีกาตามลำดับกำหนด

มาตรา ๓๒ ในศาลทรัพย์สินทางปัญญาและพาณิชย์กลาง และศาลทรัพย์สินทางปัญญาและพาณิชย์ภาค ให้มีอธิบดีผู้พิพากษาศาลทรัพย์สินทางปัญญาและพาณิชย์กลางและอธิบดี ผู้พิพากษาศาลทรัพย์สินทางปัญญาและพาณิชย์ภาค ศาลละหนึ่งคน และให้มีรองอธิบดี ผู้พิพากษาศาลทรัพย์สินทางปัญญาและพาณิชย์กลาง และรองอธิบดีผู้พิพากษาศาลทรัพย์สินทางปัญญาและพาณิชย์ภาคตามจำนวนที่คณะกรรมการบริหารศาลยุติธรรมกำหนด

มาตรา ๓๓ ผู้พิพากษาในศาลทรัพย์สินทางปัญญาและพาณิชย์จะได้ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งจากข้าราชการตุลาการตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการฝ่ายตุลาการศาลยุติธรรม ซึ่งมีความรู้และความเข้าใจในเรื่องเกี่ยวกับคดีทรัพย์สินทางปัญญาหรือพาณิชย์ โดยมีหลักฐานการศึกษาหรือผลงานเป็นที่ประจักษ์ว่าสามารถปฏิบัติหน้าที่ได้ดีสมเจตนารมณ์ของพระราชบัญญัตินี้ ตามหลักเกณฑ์ที่คณะกรรมการตุลาการศาลยุติธรรมกำหนด

มาตรา ๓๔ ผู้พิพากษาสมทบจะได้ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งจากบุคคลผู้ทรงคุณวุฒิทางทรัพย์สินทางปัญญาหรือการค้าพาณิชย์ ซึ่งคณะกรรมการตุลาการศาลยุติธรรมตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการฝ่ายตุลาการศาลยุติธรรมคัดเลือกตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในประกาศคณะกรรมการบริหารศาลยุติธรรม และต้องมี คุณสมบัติตาม (๑) ถึง (๔) และไม่มีลักษณะต้องห้ามตาม (๕) ถึง (๘) ดังต่อไปนี้

(๑) มีสัญชาติไทย

(๒) มีอายุไม่ต่ำกว่าสามสิบปีบริบูรณ์

(๓) ได้รับการอบรมในเรื่องความมุ่งหมายของศาสตร์พหุสันทางปัญญาและพาณิชย์ และบทบาทหน้าที่ตุลาการมาแล้วตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในประกาศคณะกรรมการบริหารศาลยุติธรรม

(๔) มีความรู้ความชำนาญทางทฤษฎีสันทางปัญญาหรือการค้าพาณิชย์ โดยมีหลักฐานการศึกษาหรือผลงานให้เห็นประจักษ์

(๕) เป็นผู้มีคุณสมบัติเสื่อมเสีย หรือบกพร่องในศีลธรรมอันดี

(๖) เป็นผู้ที่มีหนี้สินล้นพ้นตัว

(๗) เป็นผู้เคยรับโทษจำคุก โดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก เว้นแต่โทษสำหรับความผิดที่ได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ

(๘) เป็นคนไร้ความสามารถหรือคนเสมือนไร้ความสามารถ หรือจิตฟั่นเฟือนไม่สมประกอบ หรือมีกายหรือจิตใจไม่เหมาะสมที่จะเป็นผู้พิพากษาสมทบหรือเป็นโรคที่ระบุไว้ในประกาศคณะกรรมการบริหารศาลยุติธรรม

(๙) เป็นข้าราชการการเมือง กรรมการพรรคการเมืองหรือเจ้าหน้าที่ในพรรคการเมือง สมาชิกรัฐสภา ผู้บริหารหรือสมาชิกสภากรุงเทพมหานคร ผู้บริหารราชการส่วนท้องถิ่น หรือสมาชิกสภาท้องถิ่น ข้าราชการอัยการ ข้าราชการตำรวจ หรือทนายความ

ผู้พิพากษาสมทบให้ดำรงตำแหน่งคราวละห้าปี แต่จะทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งผู้ซึ่งพ้นจากตำแหน่งให้ดำรงตำแหน่งต่อไปอีกก็ได้

ก่อนเข้ารับหน้าที่ ผู้พิพากษาสมทบต้องปฏิญาณตนต่อหน้าอธิบดีผู้พิพากษาศาลทฤษฎีสันทางปัญญาและพาณิชย์ว่าจะปฏิบัติหน้าที่โดยเที่ยงธรรมและรักษาความลับในราชการ

มาตรา ๓๕ ผู้พิพากษาสมทบพ้นจากตำแหน่ง เมื่อ

(๑) ออกตามวาระ

(๒) ดाय

(๓) ลาออก

(๔) ขาดคุณสมบัติหรือมีลักษณะต้องห้ามอย่างใดอย่างหนึ่งตามมาตรา ๓๔

(๕) ขาดการปฏิบัติหน้าที่ตามที่กำหนดถึงสามครั้งติดต่อกันโดยไม่มีเหตุอันสมควร

(๖) ประพฤติตนไม่เหมาะสมแก่การเป็นผู้พิพากษาสมทบ

การพ้นจากตำแหน่งตาม (๒) หรือ (๓) ให้นำความกราบบังคมเพื่อทรงทราบ ถ้าเป็นการพ้นจากตำแหน่งตาม (๔) (๕) หรือ (๖) ต้องได้รับความเห็นชอบของคณะกรรมการตุลาการศาลยุติธรรมตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการฝ่ายตุลาการศาลยุติธรรม และให้นำความกราบบังคมทูลเพื่อทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้พ้นตำแหน่ง

มาตรา ๓๖ ในกรณีที่ตำแหน่งผู้พิพากษาสมทบว่างลงเพราะเหตุอื่นนอกจากถึงคราวออกตามวาระตามมาตรา ๓๕ (๑) จะทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งบุคคลซึ่งคณะกรรมการตุลาการศาลยุติธรรมคัดเลือกขึ้นแทนตำแหน่งที่ว่างก็ได้ เว้นแต่วาระของผู้พิพากษาสมทบเหลือไม่ถึงหนึ่งร้อยแปดสิบวันจะไม่แต่งตั้งบุคคลแทนก็ได้ ให้ผู้พิพากษาสมทบซึ่งดำรงตำแหน่งแทนอยู่ในตำแหน่งเท่ากับวาระที่เหลืออยู่ของผู้ซึ่งตนดำรงตำแหน่งแทน

มาตรา ๓๗ ในกรณีที่ยังไม่มี การแต่งตั้งผู้พิพากษาสมทบขึ้นใหม่ หรือมีการแต่งตั้งแล้วแต่ยังไม่ได้เข้ารับหน้าที่ ให้ผู้พิพากษาสมทบซึ่งออกไปตามวาระคงอยู่ปฏิบัติหน้าที่ไปพลางก่อน และให้มีอำนาจพิจารณาพิพากษาคดีที่ตนได้นั่งพิจารณาไว้ก่อนจนกว่าจะเสร็จคดีนั้น แต่ต้องไม่เกินหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันครบกำหนดออกตามวาระ

มาตรา ๓๘ ภายใต้บังคับมาตรา ๓๕ และมาตรา ๔๐ ศาลทรัพย์สินทางปัญญาและพาณิชย์ต้องมีผู้พิพากษาไม่น้อยกว่าสองคน จึงจะเป็นองค์คณะพิจารณาพิพากษาคดีได้ เว้นแต่คดีอาญาที่มีอัตราโทษจำคุกอย่างสูงไม่เกินสามปีหรือปรับไม่เกินหกหมื่นบาทหรือทั้งจำทั้งปรับ หรือในคดีแพ่งซึ่งราคาทรัพย์สินที่พิพาทหรือจำนวนเงินที่ฟ้องไม่เกินสามแสนบาทหรือไม่เกินจำนวนที่กำหนดในพระราชกฤษฎีกา แต่ในคดีใดที่อธิบดีผู้พิพากษาศาลทรัพย์สินทางปัญญาและพาณิชย์กลางหรืออธิบดีผู้พิพากษาศาลทรัพย์สินทางปัญญาและพาณิชย์ภาคแล้วแต่กรณี เห็นว่าคดีนั้นจำเป็นต้องมีผู้พิพากษาสมทบร่วมเป็นองค์คณะด้วย ก็ให้มีผู้พิพากษาสมทบอีกอย่างน้อยหนึ่ง

คนเป็นองค์คณะพิจารณาพิพากษาคดี

ไม่ว่าเวลาใดก่อนวันขึ้นสองสถานหรือวันสืบพยานนัดแรกในคดีแพ่ง หรือวันสืบพยานโจทก์นัดแรกในคดีอาญา หากคู่ความฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งหรือทุกฝ่ายเห็นว่าคดีนั้นจำเป็นต้องมี พิจารณาสมทบร่วมเป็นองค์คณะด้วย ให้คู่ความฝ่ายนั้นยื่นคำร้องขอต่ออธิบดีผู้พิพากษาศาลทรัพย์สินทางปัญญาและพาณิชย์หรืออธิบดีผู้พิพากษาศาลทรัพย์สินทางปัญญาและพาณิชย์ภาคแล้วแต่กรณีให้แต่งตั้งผู้พิพากษาสมทบร่วมเป็นองค์คณะด้วย โดยแสดงเหตุผลความจำเป็นเช่นนั้น คำสั่งของอธิบดีผู้พิพากษาศาลทรัพย์สินทางปัญญาและพาณิชย์หรืออธิบดีผู้พิพากษาศาลทรัพย์สินทางปัญญาและพาณิชย์ภาคแล้วแต่กรณีให้เป็นที่สุด แต่ไม่กระทบกระเทือนถึงการคัดค้านผู้พิพากษาสมทบตามมาตรา ๔๒

มาตรา ๓๕ ผู้พิพากษาในศาลทรัพย์สินทางปัญญาและพาณิชย์คนใดคนหนึ่งแต่ไม่รวมถึงผู้พิพากษาสมทบ มีอำนาจดังต่อไปนี้

(๑) พิจารณาพิพากษาคดีแพ่งหรือคดีพาณิชย์ ซึ่งราคาทรัพย์สินที่พิพาทหรือจำนวนเงินที่ฟ้องไม่เกินสามแสนบาท ราคาทรัพย์สินที่พิพาทหรือจำนวนเงินดังกล่าวอาจขยายได้โดยการตราเป็นพระราชกฤษฎีกา

(๒) พิจารณาพิพากษาคดีอาญา ซึ่งกฎหมายกำหนดอัตราโทษอย่างสูงไว้ให้จำคุกไม่เกินสามปี หรือปรับไม่เกินหกหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ แต่จะลงโทษจำคุกเกิน หกเดือน หรือปรับเกินหนึ่งหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ ซึ่งโทษจำคุกหรือปรับอย่างใดอย่างหนึ่ง หรือทั้งสองอย่างเกินอัตราที่กล่าวแล้วไม่ได้

(๓) ไต่สวนมูลฟ้องและมีคำสั่งในคดีอาญา

(๔) ดำเนินกระบวนการพิจารณาหรือออกคำสั่งใด ๆ ซึ่งมีใช่เป็นไปในทางวินิจฉัย ชี้ขาดข้อพิพาทแห่งคดี

ผู้พิพากษาประจำศาลไม่มีอำนาจตาม (๑) (๒) หรือ (๓)

มาตรา ๔๐ เมื่อศาลทรัพย์สินทางปัญญาและพาณิชย์เห็นเป็นการสมควรจะให้ศาลยุติธรรมอื่น เจ้าพนักงานศาล หรือเจ้าพนักงานอื่น ทำการสืบพยานหลักฐานส่วนใดส่วนหนึ่งแทน

ได้ การสืบพยานหลักฐานดังกล่าวจะกระทำในศาลหรือนอกศาลก็ได้

ในกรณีที่การสืบพยานหลักฐานตามวรรคหนึ่งเป็นการสืบพยานหลักฐานของฝ่ายโจทก์ในคดีอาญาจะกระทำกลับหลังจำเลยไม่ได้ ทั้งจะต้องให้จำเลยมีโอกาสดำเนินการพยานบุคคลหรือคัดค้านพยานหลักฐานอื่นได้อย่างเต็มที่ เว้นแต่จะเป็นกรณีที่อาจสืบพยาน หลักฐานกลับหลังจำเลยได้ตามมาตรา ๑๗๒ วรรคสาม มาตรา ๑๗๒ ทวิ มาตรา ๑๗๒ ตริ มาตรา ๑๗๓/๒ วรรคสอง และมาตรา ๒๓๗ ทวิ แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา

มาตรา ๔๑ ให้อธิบดีผู้พิพากษาศาลทรัพย์สินทางปัญญาและพาณิชย์กลางหรืออธิบดีผู้พิพากษาศาลทรัพย์สินทางปัญญาและพาณิชย์ภาค แล้วแต่กรณี หรือผู้ทำการแทน กำหนดระเบียบปฏิบัติการของผู้พิพากษาสมทบซึ่งจะต้องปฏิบัติหน้าที่

ผู้พิพากษาสมทบซึ่งนั่งพิจารณาคดีใดจะต้องพิจารณาคดีนั้นจนเสร็จ เว้นแต่ไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้เพราะเจ็บป่วยหรือมีเหตุจำเป็นอย่างอื่น ในกรณีเช่นนี้ให้ผู้มีอำนาจตามวรรคหนึ่งจัดให้ผู้พิพากษาสมทบคนอื่นปฏิบัติหน้าที่แทน

ผู้พิพากษาสมทบจะได้รับค่าป่วยการ ค่าพาหนะเดินทาง ค่าเช่าที่พัก และ ค่าตอบแทนอย่างอื่นตามที่กำหนดในพระราชกฤษฎีกา

มาตรา ๔๒ ให้นำบทบัญญัติว่าด้วยการคัดค้านผู้พิพากษาตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่งมาใช้บังคับแก่การคัดค้านผู้พิพากษาสมทบโดยอนุโลม

มาตรา ๔๓ ผู้พิพากษาสมทบเป็นเจ้าพนักงานในตำแหน่งตุลาการตามประมวลกฎหมายอาญา

มาตรา ๔๔ ให้นำบทบัญญัติว่าด้วยวินัยและการรักษาวินัยสำหรับข้าราชการตุลาการตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการฝ่ายตุลาการศาลยุติธรรมมาใช้บังคับแก่ผู้พิพากษาสมทบโดยอนุโลม

หมวด ๔

การพิจารณาพิพากษาคดีทรัพย์สินทางปัญญาและพาณิชย์

มาตรา ๔๕ กระบวนพิจารณาในศาลทรัพย์สินทางปัญญาและพาณิชย์ให้เป็นไปตามบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัตินี้และข้อกำหนดตามมาตรา ๔๖ ในกรณีที่ไม่มีบทบัญญัติและข้อกำหนดดังกล่าวให้นำบทบัญญัติแห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง หรือประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา หรือพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลแขวงและวิธีพิจารณาความอาญาในศาลแขวงมาใช้บังคับโดยอนุโลม

มาตรา ๔๖ เพื่อให้การดำเนินกระบวนพิจารณาเป็นไปโดยเที่ยงธรรม สะดวก และรวดเร็ว อธิบดีผู้พิพากษาศาลทรัพย์สินทางปัญญาและพาณิชย์กลางโดยอนุมัติประธานศาลฎีกามีอำนาจออกข้อกำหนดใด ๆ เกี่ยวกับการไต่ถาม การประนีประนอมยอมความ การดำเนินกระบวนพิจารณา การรับฟังพยานหลักฐาน การบังคับคดี และวิธีการชั่วคราวเพื่อประโยชน์แก่การบังคับคดีใช้บังคับในศาลทรัพย์สินทางปัญญาและพาณิชย์ได้ แต่ข้อกำหนดดังกล่าวจะต้องไม่ทำให้สิทธิในการต่อสู้คดีอาญาของจำเลยลดน้อยกว่าที่บัญญัติไว้ในกฎหมาย

ข้อกำหนดนั้น เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้ใช้บังคับได้

มาตรา ๔๗ ให้อธิบดีผู้พิพากษาศาลทรัพย์สินทางปัญญาและพาณิชย์กลางจัดตั้งแผนกไต่ถามประนีประนอมยอมความขึ้นในศาลภายในหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ โดยให้มีผู้พิพากษาหรือผู้พิพากษาสมทบในศาลทรัพย์สินทางปัญญาและพาณิชย์และผู้ทรงคุณวุฒิที่มีความรู้ความสามารถเป็นที่ประจักษ์ว่าจะสามารถทำหน้าที่ในการไต่ถามประนีประนอมยอมความได้อย่างดีตามหลักเกณฑ์ที่ คณะกรรมการบริหารศาลยุติธรรมกำหนดทำหน้าที่ในแผนกดังกล่าว

มาตรา ๔๘ ผู้พิพากษาและผู้พิพากษาสมทบซึ่งทำหน้าที่ไต่ถามประนีประนอมยอมความ นอกจากจะมีอำนาจหน้าที่ในการดำเนินกระบวนพิจารณาพิพากษาตามปกติแล้ว ยังมีอำนาจหน้าที่ดำเนินการไต่ถามเพื่อให้คู่ความตกลงกันหรือประนีประนอมยอมความกันในข้อพิพาท แล้วพิพากษาไปตามสัญญาประนีประนอมยอมความนั้น โดยไม่ต้องห้ามมิให้พิพากษา

เกินไปกว่าหรือนอกจากที่ปรากฏในคำฟ้อง ทั้งยังมีอำนาจหน้าที่ใกล้เคียงให้เจ้าหนี้กับลูกหนี้ได้ตกลงหรือประนีประนอมยอมความกันในข้อพิพาทตามคำร้องขอของเจ้าหนี้ที่ถูกโต้แย้งสิทธิในเรื่องที่อาจนำคดีขึ้นสู่ศาลทรัพย์สินทางปัญญาและพาณิชย์ตามมาตรา ๒๒ ได้ แม้คดีนั้นเจ้าหนี้จะยังมีได้ขึ้นฟ้องต่อศาลก็ตาม และให้มีอำนาจเรียกให้เจ้าหนี้และลูกหนี้มาศาลด้วยตนเองเพื่อการดังกล่าวได้ หากสามารถใกล้เคียงให้เจ้าหนี้กับลูกหนี้ได้ตกลงหรือประนีประนอมยอมความกันสำเร็จให้ทำรายงานการดำเนินการเก็บไว้พร้อมคู่ฉบับสัญญาประนีประนอมยอมความ

ในกรณีที่มีการประนีประนอมยอมความกันก่อนฟ้อง หากคู่สัญญาประนีประนอมยอมความประสงค์จะขอให้ศาลมีคำพิพากษาตามยอม ให้เจ้าหนี้ซึ่งเป็นผู้เรียกร้องทำคำฟ้อง ขอให้บังคับลูกหนี้ปฏิบัติตามสัญญาประนีประนอมยอมความนั้นเสนอต่อศาลโดยเสียดำเนินศาลเพียงร้อยละสิบของค่าขึ้นศาลปกติที่คิดจากทุนทรัพย์ที่เรียกร้องตามสัญญาประนีประนอมยอมความดังกล่าวแต่ต้องไม่น้อยกว่าห้าพันบาท และเมื่อลูกหนี้ซึ่งเป็นจำเลยแถลงรับตาม คำฟ้องนั้น ก็ให้ศาลมีคำพิพากษาบังคับตามสัญญาประนีประนอมยอมความนั้นต่อไปโดยหากศาลเห็นสมควรก็อาจสั่งให้คืนค่าขึ้นศาลส่วนที่เกินกว่าห้าพันบาทได้อีกด้วย

ในกรณีที่มีการประนีประนอมยอมความกันหลังฟ้อง เมื่อศาลมีคำพิพากษาตามสัญญาประนีประนอมยอมความแล้ว ให้ศาลสั่งคืนค่าขึ้นศาลให้แก่คู่ความได้ไม่เกินร้อยละเก้าสิบของค่าขึ้นศาลที่ได้ชำระไว้

มาตรา ๔๕ ในคดีแพ่งทุกคดีให้ศาลกำหนดวันนัดเพื่อดำเนินการใกล้เคียงให้ คู่ความได้ตกลงกันหรือประนีประนอมยอมความกันในข้อพิพาทอย่างน้อยหนึ่งครั้งก่อนวันนัดชี้สองสถานหรือก่อนวันสืบพยานในกรณีที่ไม่มีกรณีชี้สองสถาน เว้นแต่คดีที่มีการใกล้เคียงก่อนฟ้องตามมาตรา ๔๔ วรรคหนึ่งแล้ว แต่ตกลงกันไม่ได้

เพื่อประโยชน์ในการใกล้เคียง เมื่อศาลเห็นสมควรหรือเมื่อคู่ความฝ่ายใดฝ่ายหนึ่ง ร้องขอ ศาลอาจขอให้บุคคลใดทำหน้าที่เป็นผู้ใกล้เคียงหรือเข้าร่วมเป็นผู้ใกล้เคียงด้วยก็ได้โดยให้บุคคลดังกล่าวได้รับค่าตอบแทนตามหลักเกณฑ์ที่คณะกรรมการบริหารศาลยุติธรรมกำหนด

ในกรณีที่ศาลขอให้บุคคลใดทำหน้าที่เป็นผู้ใกล้เคียงหรือเข้าร่วมเป็นผู้ใกล้เคียงด้วยตามวรรคสอง ให้ถือว่าบุคคลดังกล่าวเป็นเจ้าพนักงานตามประมวลกฎหมายอาญา

เมื่อมีคำพิพากษาตามสัญญาประนีประนอมยอมความ ให้ศาลมีอำนาจสั่งจ่ายค่า

ทนายความให้แก่ทนายความซึ่งได้ช่วยเหลือในการไกล่เกลี่ยให้คู่ความได้ตกลงหรือประนีประนอมยอมความกันได้ไม่เกินร้อยละสิบห้าของค่าขึ้นศาลที่คู่ความได้ชำระไว้โดยให้ หักเอาจากค่าขึ้นศาลที่จะคืนให้แก่คู่ความก็ได้

มาตรา ๕๐ หากผู้ที่ทำหน้าที่ไกล่เกลี่ยไม่สามารถไกล่เกลี่ยให้คู่ความประนีประนอมยอมความกันได้สำเร็จภายในกำหนดสามเดือน นับแต่วันนัดไกล่เกลี่ยครั้งแรก ผู้ไกล่เกลี่ยอาจส่งเรื่องให้อธิบดีผู้พิพากษาศาลทรัพย์สินทางปัญญาและพาณิชย์กลางจ่ายสำนวนให้ผู้พิพากษาอื่นเป็นองค์คณะดำเนินกระบวนการพิจารณาสืบพยานหลักฐานและมีคำพิพากษาต่อไป เว้นแต่ถ้าคู่ความทุกฝ่ายตกลงกันให้ผู้พิพากษาหรือผู้พิพากษาสมทบนั้นทำการไกล่เกลี่ยและดำเนินกระบวนการพิจารณาและพิพากษาคดีนั้นต่อไปก็ให้อธิบดีผู้พิพากษาศาลทรัพย์สินทางปัญญาและพาณิชย์กลางพิจารณาอนุญาตได้

ห้ามมิให้นำข้อเท็จจริงตามคำร้อง คำขอ และคำแถลงของคู่กรณีที่น่าปรากฏโดยเฉพาะในกระบวนการพิจารณาชั้นไกล่เกลี่ยมาใช้ในการพิจารณาพิพากษาคดี และห้ามมิให้รับฟังพยานหลักฐานใดซึ่งคู่ความในกระบวนการพิจารณาการไกล่เกลี่ยโดยคู่ความนั้นได้แถลงว่าต้องการแสดงพยานหลักฐานนั้นเฉพาะในชั้นไกล่เกลี่ยเท่านั้นเว้นแต่จะเป็นกรณีที่คู่ความฝ่ายนั้นกระทำการโดยไม่สุจริต หรือศาลเห็นว่าพยานหลักฐานนั้นเป็นพยานหลักฐานอันสำคัญ ซึ่งเกี่ยวกับประเด็นข้อสำคัญในคดีและเพื่อให้การพิจารณาพิพากษาคดีเป็นไปด้วยความเที่ยงธรรม จำเป็นต้องนำพยานหลักฐานนั้นมาใช้วินิจฉัยชี้ขาดคดีนั้น

มาตรา ๕๑ การพิจารณาพิพากษาคดีในศาลทรัพย์สินทางปัญญาและพาณิชย์ต้องดำเนินการให้เสร็จสิ้นภายในกำหนดเวลาหนึ่งปี โดยในคดีอาญาให้นับตั้งแต่วันที่ยื่นคำฟ้อง ส่วนในคดีแพ่งให้นับตั้งแต่วันที่ผู้ไกล่เกลี่ยอาจส่งเรื่องคืนให้อธิบดีผู้พิพากษาศาลทรัพย์สินทางปัญญาและพาณิชย์ตามมาตรา ๕๐ วรรคหนึ่ง หรือนับตั้งแต่วันที่สองสถานในกรณีที่มีการชี้สองสถาน เว้นแต่กรณีมีเหตุขัดข้องให้ศาลขยายระยะเวลาดังกล่าวได้ครั้งละไม่เกินสามเดือน

ให้ศาลทรัพย์สินทางปัญญาและพาณิชย์ดำเนินการนั่งพิจารณาคดีติดต่อกันโดยไม่เลื่อนคดีจนกว่าจะเสร็จการพิจารณา เว้นแต่มีเหตุจำเป็นอันมิอาจก้ำวล่วงเสียได้ และเมื่อเสร็จการพิจารณาคดี ให้ศาลทรัพย์สินทางปัญญาและพาณิชย์ทำคำพิพากษาหรือคำสั่งโดยเร็ว

มาตรา ๕๒ ถ้าบุคคลใดเกรงว่าพยานหลักฐานที่ตนอาจต้องอ้างอิงในภายหน้าจะ สูญหายหรือยากแก่การนำมาเมื่อมีคดีทรัพย์สินทางปัญญาและพาณิชย์เกิดขึ้นหรือถ้า คู่ความฝ่ายใดใน

คดีเกรงว่าพยานหลักฐานที่ตนจำแนงจะอ้างอิงจะสูญหายเสียก่อนที่จะนำมาสืบหรือเป็นการยากที่จะนำมาสืบในภายหลัง บุคคลนั้นหรือคู่ความฝ่ายนั้นอาจยื่นคำขอต่อศาลทรัพย์สินทางปัญญาและพาณิชย์โดยทำเป็นคำร้องขอหรือคำร้องให้ศาลมีคำสั่งให้สืบพยานหลักฐานนั้นไว้ทันที

เมื่อศาลได้รับคำขอเช่นนั้น ให้ศาลหมายเรียกผู้ขอและคู่ความอีกฝ่ายหนึ่งหรือบุคคลภายนอกที่เกี่ยวข้องมาศาล และเมื่อได้ฟังบุคคลเหล่านั้นแล้ว ให้ศาลสั่งคำขอตามที่เห็นสมควร ถ้าศาลสั่งอนุญาตตามคำขอก็ให้สืบพยานหลักฐานไปตามที่บัญญัติไว้ในกฎหมาย ส่วนรายงานและเอกสารอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการนั้นให้ศาลเก็บรักษาไว้

มาตรา ๕๓ ในกรณีมีเหตุฉุกเฉิน เมื่อมีการยื่นคำขอตามมาตรา ๕๒ ผู้ยื่นคำขอจะยื่นคำร้องรวมไปด้วยเพื่อให้ศาลทรัพย์สินทางปัญญาและพาณิชย์มีคำสั่งหรือออกหมายตามที่ขอโดยไม่ชักช้า และถ้าจำเป็นจะขอให้ศาลมีคำสั่งให้ยึดหรืออายัดเอกสารหรือวัตถุที่จะใช้เป็นพยานหลักฐานที่ขอสืบไว้ก่อนโดยมีเงื่อนไขอย่างใดอย่างหนึ่งตามที่ศาลเห็นสมควรก็ได้

ให้นำมาตรา ๒๖๑ ถึงมาตรา ๒๖๓ และมาตรา ๒๖๗ ถึงมาตรา ๒๖๘ แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่งมาใช้แก่กรณีตามวรรคหนึ่งโดยอนุโลม

มาตรา ๕๔ ศาลทรัพย์สินทางปัญญาและพาณิชย์อาจขอให้ผู้ทรงคุณวุฒิหรือผู้เชี่ยวชาญมาให้ความเห็นเพื่อประกอบการพิจารณาพิพากษาคดีได้ แต่ต้องให้คู่ความทุกฝ่ายทราบและไม่ตัดสิทธิคู่ความในอันที่จะขอให้เรียกผู้ทรงคุณวุฒิหรือผู้เชี่ยวชาญฝ่ายตนมาให้ความเห็นโต้แย้งหรือเพิ่มเติมความเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิหรือผู้เชี่ยวชาญดังกล่าว

มาตรา ๕๕ ผู้ทรงคุณวุฒิหรือผู้เชี่ยวชาญที่ศาลทรัพย์สินทางปัญญาและพาณิชย์ขอให้มาให้ความเห็นมีสิทธิได้รับค่าป่วยการ ค่าพาหนะเดินทาง และค่าเช่าที่พักตามระเบียบที่คณะกรรมการบริหารศาลยุติธรรมกำหนด

มาตรา ๕๖ ในคดีแพ่งคู่ความจะแต่งตั้งบุคคลใดซึ่งมีภูมิลำเนาอยู่ในเขตศาลทรัพย์สินทางปัญญาและพาณิชย์เพื่อรับคำคู่ความหรือเอกสารแทนตนก็ได้ โดยให้ยื่นคำขอต่อศาลที่พิจารณาคดีนั้น เมื่อศาลอนุญาตแล้ว จะส่งคำคู่ความหรือเอกสารแก่บุคคลซึ่งได้รับแต่งตั้งนั้นก็

ถ้าคู่ความไม่มีภูมิลำเนาหรือสำนักทำทำงานในเขตศาลทรัพย์สินทางปัญญาและพาณิชย์ที่พิจารณาคดี ศาลนั้นจะสั่งให้คู่ความแต่งตั้งบุคคลที่มีภูมิลำเนาในเขตศาลนั้น ซึ่งจะเป็น

การสะดวกในการส่งคำคู่ความหรือเอกสารภายในเวลาภายในเวลาที่ศาลกำหนดเพื่อรับ คำคู่ความหรือเอกสารแทนก็ได้

ถ้าคู่ความไม่ปฏิบัติตามคำสั่งศาลตามวรรคสอง การส่งคำคู่ความหรือเอกสารจะกระทำโดยวิธีปิดประกาศไว้ ณ ศาลที่พิจารณาคดี แจ้งให้คู่ความมารับคำคู่ความหรือเอกสารนั้นแทนการส่งโดยวิธีอื่นก็ได้ การส่งคำคู่ความหรือเอกสารโดยวิธีเช่นนี้ให้มีผลใช้ได้เมื่อพ้น สิบห้าวันนับแต่วันปิดประกาศ

การส่งคำคู่ความหรือเอกสารแก่คู่ความหรือบุคคลซึ่งได้รับแต่งตั้ง ให้กระทำได้ เช่นเดียวกับการส่งคำคู่ความหรือเอกสารแก่คู่ความดังที่บัญญัติไว้ในประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง หรือจะส่งโดยทางโทรสาร จดหมายอิเล็กทรอนิกส์ หรือวิธีอื่นตามหลักเกณฑ์ที่ระบุในข้อกำหนดตามมาตรา ๔๖ ก็ได้ การส่งคำคู่ความหรือเอกสารแก่คู่ความหรือบุคคลซึ่งได้รับแต่งตั้งตามความในวรรคนี้ให้มีผลใช้ได้เมื่อพ้นเจ็ดวันนับแต่วันส่งหรือสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้มีการส่งโดยวิธีอื่นแทน

มาตรา ๕๓ ในคดีแพ่ง เมื่อศาลทรัพย์สินทางปัญญาและพาณิชย์แจ้งกำหนดนัดพิจารณาให้คู่ความฝ่ายใดทราบแล้ว คู่ความฝ่ายนั้นไม่มาศาลตามกำหนดนัดให้เป็นหน้าที่ของคู่ความฝ่ายนั้นมารับทราบกำหนดนัดต่อไปจากศาลเอง หากไม่มารับทราบ ให้ถือว่าคู่ความฝ่ายนั้นได้ทราบกำหนดนัดต่อไปแล้ว

มาตรา ๕๔ ในการฟ้องคดีแพ่งที่อยู่ในอำนาจพิจารณาพิพากษาของศาลทรัพย์สินทางปัญญาและพาณิชย์ตามมาตรา ๒๒ ถ้าคดีนั้นมีข้อหา ข้ออ้างที่อาศัยเป็นหลักแห่งข้อหาและ คำขอ บังคับในเรื่องอื่นที่ไม่อยู่ในอำนาจพิจารณาพิพากษาของศาลทรัพย์สินทางปัญญาและพาณิชย์ประกอบด้วย ศาลทรัพย์สินทางปัญญาและพาณิชย์จะรับพิจารณาพิพากษารวมกันไปด้วยหรือให้แยกไปดำเนินคดียังศาลที่มีอำนาจก็ได้ โดยให้คำนึงถึงความสะดวกและประโยชน์แห่งความยุติธรรมเป็นสำคัญ

มาตรา ๕๕ ในการฟ้องคดีอาญาสำหรับการกระทำความผิดอันเป็นกรรมเดียวเป็นความผิดต่อกฎหมายหลายบท และบทใดบทหนึ่งอยู่ในอำนาจของศาลทรัพย์สินทางปัญญาและพาณิชย์ ให้ศาลทรัพย์สินทางปัญญาและพาณิชย์รับพิจารณาพิพากษาข้อหาความผิดบทอื่นไว้ด้วย

ในการฟ้องคดีอาญาสำหรับการกระทำความผิดอันเป็นความผิดหลายกรรมต่างกันในความผิดที่

เกี่ยวเนื่องกัน และบางกรรมไม่อยู่ในอำนาจของศาลทรัพย์สินทางปัญญาและพาณิชย์ ศาลทรัพย์สินทางปัญญาและพาณิชย์จะรับพิจารณาพิพากษาทุกกรรม หรือไม่รับพิจารณาพิพากษาเฉพาะกรรมใดกรรมหนึ่งหรือหลายกรรมที่ไม่อยู่ในอำนาจของศาลทรัพย์สินทางปัญญาและพาณิชย์ โดยให้โจทก์แยกฟ้องเป็นคดีใหม่ยังศาลที่มีอำนาจก็ได้ ทั้งนี้ ให้คำนึงถึงความสะดวกและประโยชน์แห่งความยุติธรรมเป็นสำคัญ

มาตรา ๖๐ ระยะเวลาตามที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัตินี้หรือกฎหมายอื่นที่บทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัตินี้ให้นำมาใช้บังคับ หรือระยะเวลาตามที่ศาลทรัพย์สินทางปัญญาและพาณิชย์กำหนด เมื่อศาลทรัพย์สินทางปัญญาและพาณิชย์พิจารณาเห็นสมควรหรือเมื่อคู่ความร้องขอ ศาลมีอำนาจยื่นหรือขยายได้ตามความจำเป็นและเพื่อประโยชน์แห่งความยุติธรรม

มาตรา ๖๑ การดำเนินกระบวนการพิจารณาในศาลทรัพย์สินทางปัญญาและพาณิชย์ให้คำนึงถึงการที่จะทำให้ประเด็นข้อพิพาทในเนื้อหาแห่งคดีนั้นได้รับการวินิจฉัยโดยเที่ยงธรรม สะดวก และรวดเร็ว แม้จะปรากฏข้อผิดระเบียบหรือผิดหลงในการดำเนินกระบวนการพิจารณาของคู่ความฝ่ายใด ก็ไม่พึงเป็นเหตุให้คู่ความฝ่ายนั้นแพ้คดี แต่ให้ศาลสั่งให้คู่ความที่ดำเนินกระบวนการพิจารณาผิดระเบียบหรือผิดหลงนั้นทำการแก้ไขให้ถูกต้องภายในระยะเวลาและเงื่อนไขที่ศาลเห็นสมควรกำหนด เว้นแต่ข้อผิดระเบียบหรือผิดหลงนั้นเกิดจากความไม่สุจริตหรือเกิดจากความจงใจหรือละเลยเพิกเฉยของคู่ความฝ่ายนั้น อันเป็นการเอาเปรียบคู่ความอีกฝ่ายหนึ่ง

มาตรา ๖๒ คู่ความอาจตกลงกันให้หน้าที่นำสืบข้อเท็จจริงในประเด็นข้อพิพาททั้งหมดหรือบางประเด็นตกอยู่แก่คู่ความฝ่ายใดฝ่ายหนึ่ง ตกลงกันให้สืบพยานบุคคลแทนพยานเอกสาร หรือสืบพยานบุคคลเพื่อแสดงว่ามีข้อความเพิ่มเติม ดัดทอน หรือเปลี่ยนแปลงแก้ไขข้อความในเอกสาร แม้จะเป็นกรณีที่กฎหมายบังคับให้ต้องมีพยานเอกสารมาแสดงก็ตาม หรือตกลงกันให้ไม่ต้องแปลเอกสารภาษาอังกฤษที่ต้องส่งศาล หรือตกลงกันเกี่ยวกับการดำเนินกระบวนการพิจารณาอื่น ๆ ได้ ถ้าศาลเห็นว่าข้อตกลงนั้นไม่ได้ทำให้การดำเนินกระบวนการพิจารณาดัดขัด ลำช้า หรือไม่เป็นธรรม ศาลจะอนุญาตตามที่คู่ความตกลงกันนั้นก็ได้

มาตรา ๖๓ การติดต่อระหว่างศาลทรัพย์สินทางปัญญาและพาณิชย์กับศาลยุติธรรมอื่น หรือคู่ความอาจทำโดยทางโทรศัพท์ โทรสาร สื่ออิเล็กทรอนิกส์ หรือสื่อทางเทคโนโลยีสารสนเทศประเภทอื่นก็ได้ โดยคำนึงถึงความจำเป็นเร่งด่วน ความสะดวกรวดเร็ว และความเหมาะสมตามสภาพแห่งเนื้อหาของเรื่องที่ต้องการติดต่อตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่ระบุในข้อกำหนดตามมาตรา ๔๖

มาตรา ๖๔ เมื่อคู่ความฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งหรือทั้งสองฝ่ายมีคำขอและศาลเห็นสมควรเพื่อประโยชน์แห่งความยุติธรรม ศาลอาจอนุญาตให้คู่ความเสนอบันทึกถ้อยคำขึ้นชั้น ข้อเท็จจริงหรือความเห็นของผู้ที่ตนประสงค์จะอ้างเป็นพยานแทนการซักถามผู้ให้ถ้อยคำเป็นพยานต่อหน้าศาลทั้งหมดหรือแต่บางส่วนก็ได้

คู่ความที่ประสงค์จะเสนอบันทึกถ้อยคำแทนการซักถามพยานตามวรรคหนึ่ง จะต้องยื่นคำร้องแสดงความจำนงพร้อมเหตุผลต่อศาลก่อนวันสืบพยานบุคคลนั้น ให้ศาลพิจารณากำหนดระยะเวลาที่คู่ความจะต้องยื่นบันทึกลถ้อยคำดังกล่าวต่อศาลและส่งสำเนาบันทึกลถ้อยคำนั้นให้คู่ความอีกฝ่ายหนึ่ง เมื่อมีการยื่นบันทึกลถ้อยคำต่อศาลแล้ว คู่ความที่ยื่นไม่อาจขอลอบันทึกถ้อยคำนั้นและให้ถือว่าบันทึกลถ้อยคำดังกล่าวเป็นพยานหลักฐานในคดีแล้ว

ศาลอาจสั่งให้ผู้ให้ถ้อยคำมาศาลเพื่อเบิกความตอบคำถามค้านและคำถามตั้งของคู่ความด้วยก็ได้ หากผู้ให้ถ้อยคำไม่มาศาลตามคำสั่ง ให้ศาลปฏิเสธที่จะรับฟังบันทึกลถ้อยคำของผู้นั้นเป็นพยานหลักฐานในคดี แต่ถ้าศาลเห็นสมควรเพื่อประโยชน์แห่งความยุติธรรม จะรับฟังบันทึกลถ้อยคำที่ผู้ให้ถ้อยคำมิได้มาศาลนั้น ประกอบพยานหลักฐานอื่นก็ได้

ในกรณีที่คู่ความตกลงกันให้พยานไม่ต้องมาศาล หรือคู่ความอีกฝ่ายหนึ่งไม่ตั้งใจถามค้านพยาน ให้ศาลรับฟังบันทึกลถ้อยคำดังกล่าวเป็นพยานหลักฐานในคดี

มาตรา ๖๕ บันทึกลถ้อยคำตามมาตรา ๖๔ ให้มีรายการดังต่อไปนี้

- (๑) ชื่อศาล และเลขคดี
- (๒) วัน เดือน ปี และสถานที่ที่ทำบันทึกลถ้อยคำ
- (๓) ชื่อ และชื่อสกุลของคู่ความ
- (๔) ชื่อ และชื่อสกุล อายุ ที่อยู่ อาชีพ และความเกี่ยวข้องกับคู่ความของ ผู้ให้ถ้อยคำ
- (๕) รายละเอียดแห่งข้อเท็จจริง และหรือความเห็นของผู้ให้ถ้อยคำ
- (๖) ลายมือชื่อผู้ให้ถ้อยคำ

ห้ามมิให้แก้ไขเพิ่มเติมบันทึกลถ้อยคำที่ได้ยื่นไว้แล้วต่อศาล เว้นแต่เป็นรายการใน (๑)

ถึง (๓) หรือเป็นการแก้ไขข้อผิดพลาดหรือผิดพลาดเล็กน้อย

มาตรา ๖๖ เมื่อคู่ความฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งหรือทั้งสองฝ่ายมีคำขอและศาลเห็นสมควรเพื่อประโยชน์แห่งความยุติธรรม ศาลอาจอนุญาตให้เสนอบันทึกถ้อยคำยืนยันข้อเท็จจริงหรือความเห็นของผู้ให้ถ้อยคำซึ่งมีถิ่นที่อยู่ในต่างประเทศต่อศาล แทนการนำผู้ให้ถ้อยคำมาเบิกความเป็นพยานต่อหน้าศาลทั้งหมดหรือแต่บางส่วนก็ได้ ทั้งนี้ บันทึกถ้อยคำดังกล่าวให้เป็นไปตามที่ระบุในมาตรา ๖๕ หรือตามกฎหมายของประเทศที่บันทึกถ้อยคำนั้นได้ทำขึ้น

มาตรา ๖๗ เมื่อคู่ความฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งหรือทั้งสองฝ่ายมีคำขอและศาลเห็นสมควรเพื่อประโยชน์แห่งความยุติธรรม ศาลอาจอนุญาตให้นำสืบพยานหลักฐานที่อยู่นอกศาลโดยระบบการประชุมทางโทรศัพท์หรือทางจอภาพได้ โดยให้คู่ความฝ่ายที่อ้างพยานหลักฐานเป็นผู้ออกค่าใช้จ่าย และไม่ให้ถือว่าค่าใช้จ่ายนั้นเป็นค่าฤชาธรรมเนียมในการดำเนินกระบวนการพิจารณาซึ่งศาลอาจพิพากษาให้คู่ความฝ่ายอื่นรับผิดชอบได้ตามมาตรา ๑๖๑ แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง

การสืบพยานหลักฐานตามวรรคหนึ่งให้มีผลเช่นเดียวกับการนำสืบพยานหลักฐานนั้นในห้องพิจารณาของศาล

มาตรา ๖๘ ในการวินิจฉัยว่าบันทึกถ้อยคำที่ผู้ให้ถ้อยคำมิได้มาศาลตามมาตรา ๖๔ วรรคสาม หรือวรรคสี่ บันทึกถ้อยคำตามมาตรา ๖๖ หรือพยานบอกเล่ามีน้ำหนักให้รับฟังได้หรือไม่และเพียงใดนั้น ศาลต้องกระทำด้วยความระมัดระวังโดยคำนึงถึงสภาพ ลักษณะ และแหล่งที่มาของบันทึกถ้อยคำหรือพยานบอกเล่านั้นด้วย

มาตรา ๖๙ เมื่อศาลเห็นว่าเพื่อประโยชน์แห่งความยุติธรรมเป็นการจำเป็นที่จะต้องนำพยานหลักฐานอื่นอันเกี่ยวกับประเด็นในคดีรวมทั้งเอกสารหรือวัตถุใดที่อยู่ในความครอบครองหรือการดูแลรักษาของกลุ่มความฝ่ายใดมาสืบเพิ่มเติม ให้ศาลทำการสืบพยานหลักฐานต่อไป ซึ่งอาจรวมทั้งการที่จะเรียกพยานที่สืบแล้วมาสืบใหม่ด้วย โดยไม่ต้องมีฝ่ายใดร้องขอ

มาตรา ๗๐ ในกรณีที่ปรากฏว่าจำนวนเงินหรือมูลค่าแห่งทรัพย์สินที่โจทก์คิดคำนวณไว้ไม่ถูกต้อง ศาลมีอำนาจยกขึ้นวินิจฉัยให้ถูกต้องได้

หมวด ๕

อุทธรณ์

มาตรา ๗๑ ภายใต้บังคับแห่งพระราชบัญญัตินี้ ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง หรือประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา คำพิพากษาหรือคำสั่งของศาลทรัพย์สินทางปัญญาและพาณิชย์นั้น ให้อุทธรณ์ไปยังศาลฎีกาได้ภายในกำหนดหนึ่งเดือนนับแต่วันที่ได้อ่านคำพิพากษาหรือคำสั่งนั้น

มาตรา ๗๒ ในคดีอาญาที่มีอัตราโทษอย่างสูงตามที่กฎหมายกำหนดไว้ให้ จำคุกไม่เกินสามปีหรือปรับไม่เกินหกหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ ห้ามมิให้อุทธรณ์ คำพิพากษาของศาลทรัพย์สินทางปัญญาและพาณิชย์ในปัญหาข้อเท็จจริง เว้นแต่กรณีต่อไปนี้ให้จำเลยอุทธรณ์ในปัญหาข้อเท็จจริงได้

- (๑) จำเลยต้องคำพิพากษาให้ลงโทษจำคุกหรือลงโทษกักขังแทนโทษจำคุก
- (๒) จำเลยต้องคำพิพากษาให้ลงโทษจำคุก แต่ศาลรอกการลงโทษไว้
- (๓) ศาลพิพากษาว่าจำเลยมีความผิด แต่ศาลรอกการกำหนดโทษไว้
- (๔) จำเลยต้องคำพิพากษาให้ลงโทษปรับเกินห้าพันบาท

มาตรา ๗๓ ในคดีที่ต้องห้ามอุทธรณ์ตามมาตรา ๗๒ ถ้าผู้พิพากษาคนใดซึ่งพิจารณาหรือลงชื่อในคำพิพากษาหรือทำความเห็นแย้งรับรองว่ามีเหตุอันควรอุทธรณ์ได้ หรือในคดีที่พนักงานอัยการเป็นโจทก์อุทธรณ์ อัยการสูงสุดหรือพนักงานอัยการซึ่งอัยการสูงสุดมอบหมายรับรองในอุทธรณ์ว่ามีเหตุอันควรอุทธรณ์ได้ก็ให้ศาลทรัพย์สินทางปัญญาและพาณิชย์ดำเนินกระบวนการพิจารณาต่อไปเสมือนหนึ่งว่ามีการรับอุทธรณ์นั้นไว้พิจารณาแล้วส่งสำนวนพร้อมอุทธรณ์ไปยังศาลฎีกา เพื่อพิจารณาว่ามีเหตุสมควรจะสั่งรับอุทธรณ์นั้นไว้พิจารณาพิพากษาต่อไปหรือไม่

มาตรา ๗๔ ในคดีแพ่งที่ราคาทรัพย์สินหรือจำนวนทุนทรัพย์ที่พิพาทกันในชั้นอุทธรณ์ไม่เกินสามแสนบาท หรือไม่เกินจำนวนที่กำหนดในพระราชกฤษฎีกาห้ามมิให้อุทธรณ์ คำพิพากษาศาลทรัพย์สินทางปัญญาและพาณิชย์ในปัญหาข้อเท็จจริง แต่ถ้าผู้พิพากษาซึ่งนั่งพิจารณาคดีนั้นได้ทำความเห็นแย้งไว้ หรือผู้พิพากษาดังกล่าว หรืออธิบดีผู้พิพากษาศาลทรัพย์สินทางปัญญา

และพาณิชย์กลางหรืออธิบดีผู้พิพากษาศาลทรัพย์สินทางปัญญาและพาณิชย์ภาคได้รับรองว่ามีเหตุอันควรอุทธรณ์ ให้ศาลทรัพย์สินทางปัญญาและพาณิชย์ดำเนินกระบวนการพิจารณาต่อไปเสมือนหนึ่งมีการรับอุทธรณ์ แล้วส่งสำนวนพร้อมอุทธรณ์ไปยังศาลฎีกาเพื่อพิจารณาว่ามีเหตุสมควรจะส่งรับอุทธรณ์นั้นไว้พิจารณาพิพากษาต่อไปหรือไม่

มาตรา ๘๕ การขอให้ผู้พิพากษาซึ่งนั่งพิจารณาคดีในศาลทรัพย์สินทางปัญญาและพาณิชย์ หรืออธิบดีผู้พิพากษาศาลทรัพย์สินทางปัญญาและพาณิชย์กลางหรืออธิบดี ผู้พิพากษาศาลทรัพย์สินทางปัญญาและพาณิชย์ภาครับรองว่ามีเหตุอันควรอุทธรณ์ได้ตามมาตรา ๘๓ และมาตรา ๘๔ ให้ผู้อุทธรณ์ยื่นคำร้องถึงผู้พิพากษาผู้ซึ่งพิจารณาคดีคนใดคนหนึ่งหรืออธิบดีผู้พิพากษาศาลนั้นแล้วแต่กรณี พร้อมกับคำฟ้องอุทธรณ์ต่อศาลทรัพย์สินทางปัญญาและพาณิชย์ เมื่อศาลได้รับคำร้องเช่นนั้นแล้ว ให้ศาลส่งคำร้องพร้อมด้วยสำนวนความไปยังผู้พิพากษาหรืออธิบดีผู้พิพากษาศาลดังกล่าว แล้วแต่กรณี

มาตรา ๘๖ การยื่นคำร้องขอทุเลาการบังคับคดีของลูกหนี้ตามคำพิพากษา หากศาลทรัพย์สินทางปัญญาและพาณิชย์เห็นสมควรจะส่งให้ลูกหนี้ตามคำพิพากษานั้นยื่นบัญชีแสดงทรัพย์สิน ทั้งที่อยู่ในความครอบครองของตนเองและผู้อื่น กับบัญชีแสดงหนี้สิน รวมทั้งหนี้ที่ยังไม่ถึงกำหนดชำระด้วยก็ได้ และหากศาลทรัพย์สินทางปัญญาและพาณิชย์พิจารณาแล้วเห็นสมควรให้ทุเลาการบังคับคดีไว้ ก็ให้ศาลทรัพย์สินทางปัญญาและพาณิชย์มีอำนาจสั่งอนุญาตให้ทุเลาการบังคับคดีโดยจะกำหนดเงื่อนไขตามที่เห็นสมควรไว้ด้วยก็ได้

มาตรา ๘๗ ให้ประธานศาลฎีกาจัดตั้งแผนกคดีทรัพย์สินทางปัญญาและแผนกคดีพาณิชย์ขึ้นในศาลฎีกาเพื่อพิจารณาพิพากษาคดีทรัพย์สินทางปัญญาและคดีพาณิชย์แล้วแต่กรณี โดยให้เปลี่ยนสถานะแผนกคดีทรัพย์สินทางปัญญาและการค้าระหว่างประเทศเป็นแผนกคดีทรัพย์สินทางปัญญา และเปลี่ยนแผนกคดีพาณิชย์ที่มีอยู่ก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับให้เป็นแผนกคดีพาณิชย์ตามพระราชบัญญัตินี้ และให้นำบทบัญญัติมาตรา ๓๓ มาใช้บังคับ แก่การแต่งตั้งผู้พิพากษาในแผนกคดีทรัพย์สินทางปัญญาและแผนกคดีพาณิชย์ในศาลฎีกาโดยอนุโลม ทั้งนี้ตามหลักเกณฑ์ที่คณะกรรมการบริหารศาลยุติธรรมประกาศกำหนด

มาตรา ๘๘ การพิจารณาพิพากษาคดีทรัพย์สินทางปัญญาหรือคดีพาณิชย์ในศาลฎีกา ให้แผนกคดีดังกล่าวดำเนินการพิจารณาพิพากษาให้แล้วเสร็จภายในกำหนดเวลาหนึ่งปี นับแต่วันที่ศาลได้รับสำนวนที่อุทธรณ์ขึ้นมา เว้นแต่กรณีมีเหตุขัดข้องให้ประธานแผนกคดีทรัพย์สินทาง

ปัญหาหรือองค์คณะผู้พิพากษาผู้รับผิดชอบคดีนั้นมิอำนาจขยายระยะเวลาดังกล่าวออกไปได้ครั้งละไม่เกินสามเดือน

มาตรา ๘๕ ในคดีที่ศาลทรัพย์สินทางปัญญาและพาณิชย์รับอุทธรณ์ส่งมาให้ศาลฎีกา นั้น หากศาลพิจารณาเห็นว่าอุทธรณ์ดังกล่าวต้องห้ามตามกฎหมาย ให้พิพากษายกอุทธรณ์ แต่ถ้าศาลดังกล่าวพิจารณาเห็นสมควรเพื่อประโยชน์แห่งความยุติธรรมจำเป็นต้องแก้ไขข้อผิดพลาด จะรับพิจารณาพิพากษาให้ก็ได้

มาตรา ๘๖ ในการพิจารณาพิพากษาคดีทรัพย์สินทางปัญญาและพาณิชย์ในศาลฎีกา แม้ศาลเห็นว่าข้อเท็จจริงหรือข้อกฎหมายที่อุทธรณ์ข้อใดจะเป็นสาระแก่นักดี แต่มีเหตุที่ไม่ควรได้รับการวินิจฉัยจากศาลตามหลักเกณฑ์ที่ประธานศาลฎีกากำหนดโดยความเห็นชอบของที่ประชุมใหญ่ศาลฎีกา ศาลจะไม่รับวินิจฉัยอุทธรณ์ข้อดังกล่าวก็ได้

มาตรา ๘๗ ให้นำบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัตินี้และประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง หรือประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาว่าด้วยการพิจารณาพิพากษาและการชี้ขาดตัดสินคดีในชั้นอุทธรณ์และชั้นฎีกามาใช้บังคับแก่การพิจารณาพิพากษาและการชี้ขาดตัดสินคดีทรัพย์สินทางปัญญาและพาณิชย์ในศาลฎีกาโดยอนุโลม

หมวด ๖

วิธีการชั่วคราวก่อนพิพากษาและการบังคับตามคำพิพากษาหรือคำสั่ง

มาตรา ๘๘ วิธีการชั่วคราวก่อนพิพากษาและการบังคับตามคำพิพากษาหรือคำสั่งทางแพ่งในคดีทรัพย์สินทางปัญญาและพาณิชย์ให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้และข้อกำหนดตามมาตรา ๔๖ ในกรณีที่ไม่มีบทบัญญัติและข้อกำหนดดังกล่าว ให้นำบทบัญญัติแห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่งมาใช้บังคับโดยอนุโลม

มาตรา ๘๙ นอกจากคู่ความจะขอคุ้มครองชั่วคราวได้ตามบทบัญญัติว่าด้วยวิธีการชั่วคราวก่อนพิพากษาในภาคที่ลักษณะหนึ่งแห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่งแล้ว ในกรณีที่ศาลเห็นสมควรกำหนดมาตรการ วิธีการ หรือเงื่อนไขใด ๆ เพื่อบรรเทาความเสียหายหรือป้องกันเหตุที่จะก่อให้เกิดความเสียหายแก่คู่ความหรือบุคคลอื่นที่เกี่ยวข้องเป็นการชั่วคราวก่อนการพิพากษาคดี ไม่ว่าจะมีความร้องขอจากคู่ความหรือบุคคลดังกล่าวหรือไม่ ให้ศาลมีอำนาจกำหนด

มาตรการ วิธีการ หรือเงื่อนไขใด ๆ ได้ เพื่อประโยชน์แห่งความยุติธรรม โดยให้ถือตามหลักเกณฑ์ และวิธีการที่กำหนดโดยข้อกำหนดตามมาตรา ๔๖

มาตรา ๘๔ ก่อนเข้าหนี้จะเป็นโจทก์ยื่นฟ้องลูกหนี้และผู้ต้องรับผิดชอบแก่ตนต่อศาล ถ้ามี เหตุเช่นเดียวกับที่จะทำให้โจทก์มีสิทธิยื่นคำขอให้ศาลมีคำสั่งจัดให้มีวิธีคุ้มครองชั่วคราวก่อน พิพากษาตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง มาตรา ๒๕๔ หรือ ๒๖๔ เจ้าหนี้ชอบที่จะยื่น คำร้องขอต่อศาลได้เช่นกัน โดยให้นำบทบัญญัติว่าด้วยวิธีการชั่วคราวก่อนพิพากษาในภาคี ลักษณะหนึ่งแห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่งมาใช้บังคับโดยอนุโลม

เมื่อศาลมีคำสั่งจัดให้มีวิธีคุ้มครองชั่วคราวก่อนพิพากษาคำขอของเจ้าหนี้ตามวรรค หนึ่งแล้ว หากเจ้าหนี้ได้ยื่นฟ้องลูกหนี้หรือผู้ต้องรับผิดชอบนั้นภายในหนึ่งเดือนนับแต่วันที่ยื่นคำร้องขอ ตามวรรคหนึ่ง ให้คำสั่งศาลนั้นมีผลต่อไปเสมือนเป็นคำสั่งจัดให้มีวิธีคุ้มครองชั่วคราวก่อน พิพากษาตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง

หากเจ้าหนี้ไม่ได้ยื่นคำฟ้องต่อศาลภายในกำหนดเวลาตามวรรคสอง ให้คำสั่งศาลนั้น เป็นอันยกเลิกไป

ในระหว่างพิจารณาคำร้องขอตามวรรคหนึ่ง แม้เจ้าหนี้จะได้ยื่นคำฟ้องภายใน กำหนดเวลาตามวรรคสองแล้ว ก็ให้ศาลดำเนินกระบวนการพิจารณาตามคำร้องนั้นต่อไป และหากศาล มีคำสั่งจัดให้มีวิธีคุ้มครองชั่วคราวก่อนพิพากษาก็ให้คำสั่งนั้นมีผลบังคับตามวรรคสอง

มาตรา ๘๕ ภายใต้บังคับบทบัญญัติมาตรา ๒๘๒ แห่งประมวลกฎหมายวิธี พิจารณา ความแพ่ง ในการรวบรวมเงินให้พอชำระหนี้ตามคำพิพากษาหรือคำสั่งเจ้าพนักงานบังคับคดีอาจ บังคับคดีจากทรัพย์สินของลูกหนี้ที่เป็นสิทธิในลิขสิทธิ์ สิทธิของนักแสดง สิทธิบัตร อนุสิทธิบัตร เครื่องหมายการค้า เครื่องหมายบริการ ชื่อทางการค้า หรือทรัพย์สินทางปัญญาอย่างอื่นได้ โดย ปฏิบัติตามบทบัญญัติที่กำหนดไว้ในหมวดนี้ และข้อกำหนดตามมาตรา ๔๖

มาตรา ๘๖ เมื่อมีคำขอให้บังคับคดีแก่สิทธิในสิทธิบัตร อนุสิทธิบัตร เครื่องหมาย การค้า เครื่องหมายบริการ หรือทรัพย์สินทางปัญญาอื่นซึ่งได้จดทะเบียนไว้ตามกฎหมาย ให้เจ้า พนักงานบังคับคดีมีหนังสือแจ้งให้ลูกหนี้หรือผู้มีชื่อเป็นเจ้าของสิทธิในทะเบียนทราบว่าเจ้า พนักงานบังคับคดีจะบังคับคดีเอาจากทรัพย์สินนั้น ยึดเอกสารหรือหลักฐานต่าง ๆ แห่งสิทธินั้นไว้ และมีหนังสือแจ้งให้นายทะเบียนรับทราบการจดทะเบียนโอนหรืออนุญาตให้ใช้สิทธิดังกล่าว เมื่อได้

ดำเนินการเช่นนั้นแล้ว ให้มีผลเป็นการยึดทรัพย์สินนั้น

เมื่อดำเนินการตามวรรคหนึ่งแล้ว ให้เจ้าพนักงานบังคับคดีตรวจสอบความเป็นเจ้าของ สิทธิและนิติกรรมอื่นที่เกี่ยวข้องในทรัพย์สินนั้น โดยให้มีอำนาจสอบสวนลูกหนี้ตาม คำพิพากษา หรือเรียกบุคคลหรือเอกสารที่เกี่ยวข้องจากบุคคลอื่นมาสอบถามหรือตรวจสอบ และทำรายงานการ ตรวจสอบโดยละเอียดเสนอต่อศาลพร้อมการขออนุญาตต่อศาลเพื่อขายทอดตลาดหรือจำหน่ายโดย วิธีอื่น

ก่อนขายทรัพย์สินให้เจ้าพนักงานบังคับคดีประกาศหนังสือพิมพ์หรือสื่อสารสนเทศ อื่นแสดงรายละเอียดเกี่ยวกับทรัพย์สินและการบังคับคดีจากทรัพย์สินนั้นเพื่อให้ผู้ที่อาจต้องเสียหาย ได้มีโอกาสทราบ และหากการตรวจสอบตามวรรคสองพบผู้อาจต้องเสียหาย ให้ เจ้าพนักงานบังคับ คดีมีหนังสือแจ้งบุคคลดังกล่าวด้วย

มาตรา ๘๗ เมื่อมีคำขอให้บังคับคดีแก่สิทธิในลิขสิทธิ์ สิทธิของนักแสดง เครื่องหมาย การค้า เครื่องหมายบริการ ชื่อทางการค้า ซึ่งไม่มีการจดทะเบียนตามกฎหมาย หรือความลับทาง การค้าซึ่งลูกหนี้หรือผู้เก็บรักษายินยอมให้บังคับคดีได้ ให้นำมาตรา ๘๖ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

ในการขอเพิกถอนการบังคับคดีหรือการขายทอดตลาดทรัพย์สินทางปัญญาตามวรรค หนึ่งตามบทบัญญัติมาตรา ๒๕๖ วรรคสอง และมาตรา ๓๐๕ ทวิ วรรคสองแห่งประมวลกฎหมาย วิธีพิจารณาความแพ่ง บุคคลภายนอกซึ่งต้องเสียหายจากการขายทรัพย์สินดังกล่าวมีสิทธิยื่นคำร้อง ขอให้ศาลสั่งเพิกถอนการขายทรัพย์สินนั้นได้ภายในกำหนดสามสิบวันนับแต่วันที่ทราบเหตุที่ทำให้ ตนต้องเสียหาย แต่ต้องไม่เกินหนึ่งปีนับแต่วันที่ขายทรัพย์สินนั้น

ในระหว่างระยะเวลาที่อาจมีการร้องขอให้ศาลสั่งเพิกถอนการขายทรัพย์สินตามวรรค สอง ให้เจ้าพนักงานบังคับคดีระงับการจ่ายเงินที่ได้จากการขายทรัพย์สินนั้นไว้ก่อน เว้นแต่ ผู้มีสิทธิ ได้รับเงินจะวางประกันเท่ากับจำนวนเงินนั้นไว้แล้ว

มาตรา ๘๘ เมื่อมีการขายทรัพย์สินที่เป็นสิทธิในเครื่องหมายการค้า เครื่องหมาย บริการ และชื่อทางการค้าแล้วให้เจ้าพนักงานบังคับคดีประกาศหนังสือพิมพ์ เพื่อให้ ผู้บริโภคได้ ทราบว่าทรัพย์สินนั้นได้มีการขายแล้ว

การใช้เครื่องหมายการค้าและเครื่องหมายบริการไม่ว่าที่ได้จดทะเบียนไว้หรือไม่ และ ชื่อทางการค้าของผู้ซื้อทรัพย์สินจากการบังคับคดี ต้องแสดงให้เห็นปรากฏแก่ผู้บริโภคสินค้าหรือบริการ

ทราบถึงแหล่งกำเนิดของสินค้าหรือบริการโดยสุจริต

มาตรา ๔๘ ภายใต้บังคับบทบัญญัติมาตรา ๕๐ มาตรา ๕๑ มาตรา ๕๒ และมาตรา ๕๓ เจ้าหนี้ตามคำพิพากษาชอบที่จะร้องขอให้บังคับคดีได้ภายในห้าปี นับแต่วันมีคำพิพากษาหรือคำสั่ง

มาตรา ๕๐ แม้จะมีคำพิพากษาถึงที่สุดแล้ว เจ้าหนี้และลูกหนี้ตามคำพิพากษาก็อาจตกลงประนีประนอมกันเกี่ยวกับจำนวนหนี้และวิธีการชำระหนี้ตามคำพิพากษาได้ และหากคู่กรณีร้องขอศาลทรัพย์สินทางปัญญาและพาณิชย์มีอำนาจที่จะไกล่เกลี่ยให้คู่กรณีตกลงประนีประนอมกันดังกล่าวได้ หากเจ้าหนี้และลูกหนี้ตกลงกันได้ ให้ศาลบันทึกข้อตกลงประนีประนอมนั้นไว้และดำเนินการบังคับคดีไปตามข้อตกลงนั้น

มาตรา ๕๑ กรณีที่มีการตกลงประนีประนอมเกี่ยวกับการชำระหนี้ตามมาตรา ๕๐ ก่อนมีการยึดหรืออายัดทรัพย์สิน หากเจ้าหนี้นยอมผ่อนปรนลดจำนวนหนี้หรือประโยชน์ใด ๆ ที่ลูกหนี้ต้องชำระตามคำพิพากษาให้แก่ลูกหนี้โดยไม่มีเงื่อนไข ให้ถือว่าเจ้าหนี้สละสิทธิในการบังคับคดีเฉพาะส่วนที่ตกลงยอมผ่อนปรนให้นั้น แต่ถ้าเจ้าหนี้นยอมผ่อนปรนดังกล่าวไว้โดยมีเงื่อนไขหรือเงื่อนไข ให้ถือว่าเจ้าหนี้คงมีสิทธิในการบังคับคดีภายในเงื่อนไขหรือเงื่อนไขดังกล่าวเท่านั้น

เมื่อได้ทำบันทึกข้อตกลงประนีประนอมกันตามมาตรา ๕๐ แล้ว หากศาลยังมีได้มีคำบังคับ ให้ศาลออกคำบังคับตามคำพิพากษาโดยกำหนดเงื่อนไขให้ลูกหนี้ตามคำพิพากษาปฏิบัติตามข้อตกลงประนีประนอมนั้น แต่หากศาลได้ออกคำบังคับไว้ก่อนแล้ว ไม่ว่าจะได้ออกหมายบังคับคดีแล้วหรือไม่ก็ตาม ให้ถือว่าคำบังคับเดิมเป็นอันถูกเพิกถอนไป และให้ศาลออกคำบังคับใหม่ โดยกำหนดเงื่อนไขให้ลูกหนี้ปฏิบัติตามข้อตกลงประนีประนอมนั้น

มาตรา ๕๒ กรณีที่เจ้าพนักงานบังคับคดีได้ยึดหรืออายัดทรัพย์สินไว้แล้ว การตกลงประนีประนอมกันตามวรรคสามไม่กระทบกระเทือนถึงความสมบูรณ์ของการบังคับคดีที่ได้กระทำไปก่อนหน้านั้น และหากเจ้าหนี้และลูกหนี้จะตกลงประนีประนอมกันต้องมีข้อตกลงเกี่ยวกับทรัพย์สินที่ได้ยึดหรืออายัดไว้ รวมตลอดถึงเงินที่ได้จากการบังคับคดีที่เจ้าพนักงานบังคับคดียังไม่ได้จ่ายไปด้วย มิฉะนั้น ให้ข้อตกลงดังกล่าวเป็นโมฆะ

กรณีตามวรรคหนึ่ง หากมีการถอนการบังคับคดีตามข้อตกลงประนีประนอมนั้น ให้ยกเว้นค่าธรรมเนียมการยึดหรืออายัดส่วนที่เกินกว่าหนึ่งพันบาท และการถอนการบังคับคดีนี้ไม่

กระทบกระเทือนถึงสิทธิของบุคคลภายนอกที่มีอยู่ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง

กรณีตามวรรคหนึ่ง เจ้าหนี้และลูกหนี้อาจตกลงกันให้เจ้าพนักงานบังคับคดีจัดการประการใด ๆ เกี่ยวกับทรัพย์สินที่ได้ยึดหรืออายัดไว้ เพื่อประโยชน์ในการชำระหนี้หรือปฏิบัติตามข้อตกลงประนีประนอมกันได้ แต่หากมีบุคคลอื่นผู้มีส่วนได้เสียในทรัพย์สินนั้น การตกลงดังกล่าวต้องได้รับความยินยอมหรือการเข้าร่วมตกลงของผู้มีส่วนได้เสียนั้นด้วย ในการนี้ ให้เจ้าพนักงานบังคับคดีมีอำนาจตั้งผู้จัดการหรือผู้บริหารทรัพย์สินนั้นหรือการจัดการกิจการหรือการร่วมทุนตามข้อตกลงประนีประนอมได้ โดยให้ผู้จัดการหรือผู้บริหารได้รับค่าตอบแทนตามที่เจ้าพนักงานบังคับคดี เจ้าหนี้ ลูกหนี้ และผู้มีส่วนได้เสียทุกคนเห็นชอบร่วมกัน ถ้าตกลงกันไม่ได้ทั้งผู้จัดการหรือผู้บริหารและหรือค่าตอบแทนดังกล่าวให้ศาลเป็นผู้กำหนดค่าดังกล่าวให้เป็นที่ยุติ

มาตรา ๕๓ หากลูกหนี้ไม่ปฏิบัติตามข้อตกลงประนีประนอมเกี่ยวกับการบังคับตามคำพิพากษาหรือคำสั่งตามมาตรา ๕๐ และมาตรา ๕๑ จนจำเป็นต้องมีการบังคับคดีต่อไป ให้ขยายระยะเวลาตามมาตรา ๘๕ ออกไปอีกห้าปี นับแต่วันที่ลูกหนี้ปฏิบัติผิดข้อตกลงนั้น

มาตรา ๕๔ เจ้าของที่แท้จริงแห่งทรัพย์สินที่เจ้าพนักงานบังคับคดีได้ยึดและขายทอดตลาดหรือจำหน่ายโดยวิธีอื่นแล้ว หรือผู้มีสิทธิที่แท้จริงแห่งสิทธิเรียกร้องที่เจ้าพนักงานบังคับคดีได้ยึดไว้ ชอบที่จะยื่นคำร้องขอต่อศาลให้มีคำสั่งให้ตนได้รับเงินที่ได้จากการขายทอดตลาดหรือจำหน่ายทรัพย์สินนั้นโดยวิธีอื่น หรือเงินตามสิทธิเรียกร้องที่ได้จากการอายัด ก่อนที่เจ้าพนักงานบังคับคดีได้จ่ายเงินนั้นได้ ทั้งนี้ไม่เป็นการเสื่อมสิทธิตามมาตรา ๒๕๖ วรรคสอง และมาตรา ๓๐๕ ทวิวรรคสอง แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง และมาตรา ๘๗ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัตินี้

เมื่อมีการยื่นคำร้องตามวรรคหนึ่ง ให้ศาลมีคำสั่งให้เจ้าพนักงานบังคับคดีจัดการจ่ายเงินนั้นไว้ก่อน

ในการยื่นคำร้องขอตามวรรคหนึ่งนั้น ให้นำมาตรา ๒๕๖ วรรคห้าและวรรคหกแห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่งมาใช้บังคับด้วยโดยอนุโลม

ในกรณีที่ศาลมีคำสั่งให้ผู้ร้องขอตามวรรคหนึ่งได้รับเงินตามคำร้องขอ ศาลมีอำนาจสั่งให้เจ้าหนี้ตามคำพิพากษาใช้ค่าฤชาธรรมเนียมในการดำเนินคดีตามคำร้องขอนั้น

รวมทั้ง ค่าธรรมเนียมในการขายทอดตลาดหรือจำหน่ายโดยวิธีอื่น หรือค่าธรรมเนียมในการอายัดให้แก่ผู้ร้องขอด้วย

มาตรา ๕๕ เมื่อเจ้าพนักงานบังคับคดีได้ยึดอสังหาริมทรัพย์ไว้แล้ว ให้ตรวจสอบว่า หากมีการขายทอดตลาดหรือจำหน่ายโดยวิธีอื่นแล้ว มีเหตุอันเป็นการรอนสิทธิแก่ผู้ซื้อทรัพย์ อย่างใดบ้างหรือไม่ หากปรากฏว่า เหตุแห่งการรอนสิทธินั้นเป็นเพราะบุคคลภายนอกมีสิทธิโดยชอบ ให้เจ้าพนักงานบังคับคดีระบุเหตุนั้นไว้ในประกาศขายทอดตลาดหรือแจ้งเหตุนั้นให้ ผู้ประสงค์จะซื้อทรัพย์ทราบก่อนที่จะขายทอดตลาดหรือจำหน่ายโดยวิธีอื่นด้วย

หากเจ้าพนักงานบังคับคดีเห็นว่าบุคคลภายนอกไม่มีสิทธิใด ๆ ที่จะอาศัยหรือครอบครองหรือรบกวนการครอบครองอสังหาริมทรัพย์นั้น ให้เจ้าพนักงานบังคับคดีมีอำนาจหน้าที่ในการดำเนินการเพื่อให้การอาศัย การครอบครองหรือรบกวนการครอบครองนั้นหมดสิ้นไป

การดำเนินการตามวรรคสอง ให้เจ้าพนักงานบังคับคดีมีคำสั่งเป็นหนังสือแจ้งให้ ผู้อาศัย ผู้ครอบครองหรือรบกวนการครอบครองออกไปจากอสังหาริมทรัพย์หรือยุติการกระทำดังกล่าวภายในเวลาอันสมควร หากผู้อาศัย ผู้ครอบครองหรือรบกวนการครอบครองฝ่าฝืนคำสั่งดังกล่าว ให้นำมาตรา ๒๕๖ ทวิ มาตรา ๒๕๖ ตริ มาตรา ๒๕๖ จัตวา มาตรา ๒๕๖ เบญจ มาตรา ๒๕๖ ฉ มาตรา ๒๕๖ สัตต มาตรา ๒๕๗ มาตรา ๒๕๘ มาตรา ๒๕๙ มาตรา ๓๐๐ และมาตรา ๓๐๑ แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่งมาใช้บังคับแก่ผู้ฝ่าฝืนคำสั่งของเจ้าพนักงานบังคับคดีดังกล่าวด้วยโดยอนุโลม

การดำเนินการตามวรรคสาม ไม่เป็นเหตุให้ต้องงดการขายทอดตลาดหรือจำหน่าย โดยวิธีอื่น แต่หากยังดำเนินการไม่เสร็จสิ้น เจ้าพนักงานบังคับคดีต้องแจ้งให้ผู้ประสงค์จะซื้อทรัพย์ทราบก่อนลงมือขายทอดตลาด หรือจำหน่ายโดยวิธีอื่น

มาตรา ๕๖ เมื่อมีการขายทอดตลาดหรือจำหน่ายโดยวิธีอื่น ซึ่งทรัพย์สินที่เป็นอสังหาริมทรัพย์ของลูกหนี้ตามคำพิพากษาแล้ว หากลูกหนี้ตามคำพิพากษาหรือบริวารไม่ออกจากอสังหาริมทรัพย์นั้น ให้เป็นหน้าที่ของเจ้าพนักงานบังคับคดีในอันที่จะบังคับคดีแก่ลูกหนี้ตามคำพิพากษาและบริวารให้ออกไปจากอสังหาริมทรัพย์นั้น เพื่อส่งมอบทรัพย์แก่ผู้ซื้อทรัพย์ โดยให้นำมาตรา ๕๕ วรรคสามมาใช้บังคับโดยอนุโลม

มาตรา ๕๗ การบังคับตามคำพิพากษาหรือคำสั่งของศาลต่างประเทศให้เป็นไป ตาม

เงื่อนไข หลักเกณฑ์ และวิธีการที่กำหนดไว้ในความตกลงระหว่างประเทศที่ประเทศไทยเป็นภาคี

เจ้าหนี้ในคดีพาณิชย์ตามคำพิพากษาหรือคำสั่งของศาลต่างประเทศที่ประเทศไทยไม่มีพันธกรณีตามกฎหมายระหว่างประเทศที่จะต้องให้การยอมรับนับถือหรือบังคับคดีให้อาจนำหนี้ตามคำพิพากษาหรือคำสั่งนั้นมาฟ้องบังคับลูกหนี้ตามคำพิพากษาหรือคำสั่งดังกล่าวให้ชำระหนี้ได้ ตามหลักด้อยที่ด้อยปฏิบัติระหว่างกัน หากคำพิพากษาหรือคำสั่งนั้นเป็น คำพิพากษาหรือคำสั่งที่ถึงที่สุด ผูกพันคู่กรณี และได้มาโดยชอบ เว้นแต่การบังคับชำระหนี้ตามคำพิพากษาหรือคำสั่งนั้นจะขัดต่อความสงบเรียบร้อยหรือศีลธรรมอันดีของประชาชน

หมวด ๗

คำอุทธรณ์นิยาม

มาตรา ๕๘ ในคดีคำขอปลดเปลื้องทุกข์อันอาจคำนวณเป็นราคาส่งได้ให้โจทก์เสียค่าขึ้นศาลในศาลทรัพย์สินทางปัญญาและพาณิชย์ตามจำนวนทุนทรัพย์ที่เรียกร้องหรือทรัพย์สินที่พิพาทกันดังนี้

(๑) ทุนทรัพย์ไม่เกินสิบล้านบาท อัตราสองบาทห้าสิบสตางค์ต่อทุกหนึ่งร้อยบาท

(๒) ทุนทรัพย์ส่วนที่เกินสิบล้านบาท อัตราหนึ่งบาทต่อทุกหนึ่งร้อยบาทแต่ไม่เกินสองแสนห้าหมื่นบาท

ในคดีคำขอปลดเปลื้องทุกข์อันไม่อาจคำนวณเป็นราคาส่งได้ให้โจทก์เสียค่าขึ้นศาล ในศาลทรัพย์สินทางปัญญาและพาณิชย์ร้อยละห้าพันบาท

ในคดีที่มีคำขอปลดเปลื้องทุกข์อันอาจคำนวณเป็นราคาส่งได้และไม่อาจคำนวณเป็นราคาส่งได้รวมกันอยู่ ให้เรียกค่าขึ้นศาลตามอัตราในวรรคหนึ่ง แต่มิให้ต่ำกว่าอัตราในวรรคสอง

มาตรา ๕๙ ค่าทนายความ ให้ศาลกำหนดค่าทนายความให้แก่คู่ความฝ่ายที่ชนะคดีเป็นรายบุคคล ไม่ว่าคู่ความฝ่ายที่ชนะคดีเหล่านั้นจะใช้ทนายความคนเดียวหรือไม่ โดยให้กำหนดให้แก่คู่ความฝ่ายที่ชนะคดีคนละไม่ต่ำกว่าห้าพันบาท แต่ไม่เกินร้อยละสิบของทุนทรัพย์ ที่พิพาทกันในศาลนั้น สำหรับคดีไม่มีทุนทรัพย์ให้ศาลกำหนดค่าทนายความให้แก่คู่ความฝ่ายที่ชนะคดีไม่เกินห้าหมื่นบาท

การพิจารณากำหนดค่าทนายความตามวรรคหนึ่ง ให้ศาลพิจารณาตามความยากง่ายแห่งคดี เวลาหรือการงานที่ทนายความต้องดำเนินกระบวนการพิจารณาในคดีนั้นให้แก่ผู้ชนะคดีแต่ละคน รวมทั้งพฤติการณ์ในการดำเนินกระบวนการพิจารณาของกลุ่มความทุกฝ่ายว่าได้คำนึงถึงความเป็นธรรมและความสะดวกรวดเร็วในการดำเนินคดีอย่างไรหรือไม่ด้วย

มาตรา ๑๐๐ ในกรณีที่ศาลฎีกาพิพากษาแก้ กลับ หรือยกคำพิพากษาศาลทรัพย์สินทางปัญญาและพาณิชย์โดยอาศัยเหตุซึ่งมิได้เกิดจากการละเลย เพิกเฉย หรือการดำเนินคดีผิดพลาดของกลุ่มความ ให้ศาลฎีกามีอำนาจใช้ดุลพินิจคืนค่าขึ้นศาลชั้นอุทธรณ์แก่ผู้อุทธรณ์ เฉพาะในส่วนที่มีคำพิพากษาดังกล่าวได้ตามสมควร เพื่อประโยชน์แห่งความยุติธรรม

ในกรณีที่ศาลฎีกาไม่รับวินิจฉัยอุทธรณ์ทั้งหมด ให้คืนค่าขึ้นศาลชั้นอุทธรณ์แก่ผู้อุทธรณ์ เฉพาะส่วนที่เกินกว่าห้าพันบาท

มาตรา ๑๐๑ การดำเนินคดีทรัพย์สินทางปัญญาและพาณิชย์ให้ยกเว้นค่าธรรมเนียมตามตาราง ๒ แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง

มาตรา ๑๐๒ ค่าธรรมเนียมศาลที่ต้องชำระหรือเงินที่ต้องวางศาลตามพระราชบัญญัตินี้หรือตามกฎหมายอื่นที่พระราชบัญญัตินี้ให้นำมาใช้บังคับด้วยนั้น ให้เป็นหน้าที่ของศาลในการเรียกเก็บจากผู้มีหน้าที่ต้องชำระหรือนำมาวางให้ครบถ้วน ศาลจะมีคำพิพากษาหรือคำสั่งเป็นผลร้ายแก่ผู้มีหน้าที่ต้องชำระค่าธรรมเนียมหรือวางเงินดังกล่าวเพราะเหตุที่ไม่ชำระหรือวางเงินให้ครบถ้วนได้ต่อเมื่อได้มีการเรียกเก็บค่าธรรมเนียมหรือเงินนั้นแล้ว แต่ผู้มีหน้าที่ต้องชำระหรือวางเงินไม่ยอมชำระหรือวางเงินนั้น

มาตรา ๑๐๓ ในการยื่นคำร้องขอดำเนินคดีอย่างคนอนาถาสำหรับคดีทรัพย์สินทางปัญญาและพาณิชย์นั้น จะต้องยื่นบัญชีแสดงทรัพย์สินที่อยู่ในความครอบครองของตนเองหรือผู้อื่น และบัญชีแสดงหนี้สินรวมทั้งหนี้ที่ยังไม่ถึงกำหนดชำระด้วย ตามแบบที่กำหนดในข้อกำหนดตามมาตรา ๔๖

บทเฉพาะกาล

มาตรา ๑๐๔ บทบัญญัติตามพระราชบัญญัตินี้มิให้ใช้บังคับแก่บรรดาคดีทั้งหลายที่ยื่นฟ้องก่อนวันที่พระราชบัญญัติฉบับนี้มีผลใช้บังคับ

ในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับสิทธิเรียกร้องใดที่ยังไม่ครบกำหนดอายุความตามบทกฎหมายที่ใช้บังคับอยู่เดิม ให้สิทธิเรียกร้องนั้นมีอายุความสองปี นับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

มาตรา ๑๐๕ คดีที่ค้างพิจารณาอยู่ในศาลทรัพย์สินทางปัญญาและการค้าระหว่างประเทศกลางก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้มีผลใช้บังคับ ให้พิจารณาพิพากษาคดีต่อไปในศาลทรัพย์สินทางปัญญาและพาณิชย์กลาง

คดีที่ค้างพิจารณาในศาลฎีกาแผนกคดีทรัพย์สินทางปัญญาและการค้าระหว่างประเทศ ให้พิจารณาพิพากษาคดีต่อไปในแผนกคดีทรัพย์สินทางปัญญาหรือแผนกคดีพาณิชย์ตามที่ประธานศาลฎีกาวินิจฉัย

คดีที่อยู่ในอำนาจพิจารณาพิพากษาของศาลทรัพย์สินทางปัญญาและพาณิชย์ที่ค้างพิจารณาอยู่ในศาลชั้นต้นอื่นในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้ศาลชั้นต้นนั้นคงพิจารณาพิพากษาต่อไปจนเสร็จโดยถือว่าคดีนั้นมีใช้คดีทรัพย์สินทางปัญญาและพาณิชย์ตามพระราชบัญญัตินี้ แต่ถ้าคู่ความทุกฝ่ายตกลงกันร้องขอให้โอนคดีนั้นไปพิจารณาพิพากษาในศาลทรัพย์สินทางปัญญาและพาณิชย์ที่มีอำนาจพิจารณาพิพากษาภายในหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ก็ให้ศาลทรัพย์สินทางปัญญาและพาณิชย์นั้นรับคดีไว้พิจารณาพิพากษาต่อไป

มาตรา ๑๐๖ ในระหว่างที่ศาลทรัพย์สินทางปัญญาและพาณิชย์ภาคยังมีได้เปิดทำการในท้องที่ใดให้ศาลทรัพย์สินทางปัญญาและพาณิชย์กลางมีเขตในท้องที่นั้นด้วย ในคดีแพ่งโจทก์จะยื่นคำฟ้องต่อศาลจังหวัดที่จำเลยมีภูมิลำเนาอยู่ในเขตศาลหรือต่อศาลจังหวัดที่มูลคดีเกิดขึ้นในเขตศาลก็ได้และในคดีอาญา โจทก์จะยื่นคำฟ้องต่อศาลจังหวัดแห่งท้องที่ที่ความผิดเกิดขึ้น อ้างหรือเชื่อว่าได้เกิดขึ้น หรือจำเลยมีที่อยู่หรือถูกจับได้หรือท้องที่ที่เจ้าพนักงานทำการสอบสวนจำเลยก็ได้ ให้ศาลจังหวัดแจ้งไปยังศาลทรัพย์สินทางปัญญาและพาณิชย์กลาง เมื่อศาลทรัพย์สินทางปัญญาและพาณิชย์กลางรับคดีนั้นไว้แล้ว จะออกไปทำการไต่สวนมูลฟ้อง นั่งพิจารณาและพิพากษาคดี ณ ศาลจังหวัดแห่งท้องที่นั้น หรือจะกำหนดให้ทำการไต่สวนมูลฟ้องนั่งพิจารณาและพิพากษาคดี ณ ศาลทรัพย์สินทางปัญญาและพาณิชย์กลางก็ได้ ตามที่ศาลทรัพย์สินทางปัญญาและพาณิชย์กลางจะเห็นสมควร

ศาลทรัพย์สินทางปัญญาและพาณิชย์กลางอาจขอให้ศาลจังหวัดแห่งท้องที่ที่โจทก์ยื่น

คำฟ้องไว้หรือศาลจังหวัดอื่นใดดำเนินกระบวนการพิจารณาใด ๆ อันมิใช่เป็นการวินิจฉัยชี้ขาดข้อพิพาทแห่งคดีได้ตามความจำเป็น ในกรณีเช่นว่านี้ให้ศาลจังหวัดนำวิธีพิจารณาคดีทรัพย์สินทางปัญญาและพาณิชย์ในหมวดสี่มาใช้บังคับแก่การดำเนินกระบวนการพิจารณาในศาลนั้น

ให้ศาลจังหวัดที่โจทก์ยื่นฟ้องไว้หรือศาลจังหวัดอื่นตามวรรคสองมีอำนาจออกหมายจับหรือปล่อยชั่วคราวผู้ต้องหาหรือจำเลยได้

มาตรา ๑๐๗ ให้โอนบรรดากิจการ ทรัพย์สิน หนี้ ข้าราชการ ลูกจ้าง และเงินงบประมาณในส่วนที่เกี่ยวกับศาลทรัพย์สินทางปัญญาและการค้าระหว่างประเทศกลางไปเป็นของศาลทรัพย์สินทางปัญญาและพาณิชย์กลาง

มาตรา ๑๐๘ ให้อธิบดีผู้พิพากษา รองอธิบดีผู้พิพากษา ผู้พิพากษาอาวุโส ผู้พิพากษาหัวหน้าคณะ ผู้พิพากษา ผู้พิพากษาสมทบ และเลขานุการศาลทรัพย์สินทางปัญญาและการค้าระหว่างประเทศกลาง ซึ่งดำรงตำแหน่งดังกล่าวอยู่ในวันก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ เป็นอธิบดีผู้พิพากษา รองอธิบดีผู้พิพากษา ผู้พิพากษาอาวุโส ผู้พิพากษาหัวหน้าคณะ ผู้พิพากษา ผู้พิพากษาสมทบ และเลขานุการศาลทรัพย์สินทางปัญญาและพาณิชย์กลาง แล้วแต่กรณี

ให้ผู้พิพากษาสมทบในศาลทรัพย์สินทางปัญญาและการค้าระหว่างประเทศกลางตามวรรคหนึ่งดำรงตำแหน่งเป็นผู้พิพากษาสมทบในศาลทรัพย์สินทางปัญญาและพาณิชย์กลางต่อไป จนครบกำหนดห้าปีนับแต่วันที่ผู้พิพากษาสมทบนั้นได้รับการแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งในศาลทรัพย์สินทางปัญญาและการค้าระหว่างประเทศกลาง

มาตรา ๑๐๙ บทบัญญัติแห่งกฎหมาย กฎ ข้อบังคับ ระเบียบ หรือคำสั่งอื่นใดอ้างถึงศาลทรัพย์สินทางปัญญาและการค้าระหว่างประเทศ อธิบดีผู้พิพากษา รองอธิบดี ผู้พิพากษา ผู้พิพากษาอาวุโส ผู้พิพากษาหัวหน้าคณะ ผู้พิพากษา ผู้พิพากษาสมทบ หรือเลขานุการศาลทรัพย์สินทางปัญญาและการค้าระหว่างประเทศ ให้ถือว่าบทบัญญัติแห่งกฎหมาย กฎ ข้อบังคับ ระเบียบ หรือคำสั่งนั้นอ้างถึงศาลทรัพย์สินทางปัญญาและพาณิชย์ อธิบดีผู้พิพากษา รองอธิบดีผู้พิพากษา ผู้พิพากษาอาวุโส ผู้พิพากษาหัวหน้าคณะ ผู้พิพากษา ผู้พิพากษาสมทบ หรือเลขานุการศาลทรัพย์สินทางปัญญาและพาณิชย์ แล้วแต่กรณี

มาตรา ๑๑๐ ให้บรรดาพระราชกฤษฎีกา กฎกระทรวง ข้อบังคับ ระเบียบ หรือคำสั่งที่ออกตามพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลทรัพย์สินทางปัญญาและการค้าระหว่างประเทศและ วิธีพิจารณา

คดีทรัพย์สินทางปัญญาและการค้าระหว่างประเทศ พ.ศ. ๒๕๓๕ ซึ่งใช้บังคับอยู่ก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้มีผลใช้บังคับ ยังคงใช้บังคับได้ต่อไปเท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งกับบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัตินี้ จนกว่าจะมีพระราชกฤษฎีกา ข้อยบังคับ ระเบียบ หรือคำสั่งที่ออกตามพระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

.....

นายกรัฐมนตรี